

Mescid-il Aksâ'dan  
Bir Nûrun Doğuşu



Hizb-ut Tahrir'in Yola Çıkışı

حزب التحرير



**Mescid-il Aksâ'dan Bir Nûrun  
Doğuşu:  
Hizb-ut Tahrir'in Yola Çıkışı**

**Hizb-ut Tahrir / Türkiye Vilayeti  
Yayınlıdır**

**H. 1428 - M. 2007**

## Mescid-il Aksâ'dan Bir Nûrun Doğuşu: Hizb-ut Tahrir'in Yola Çıkışı

Allah âhir zamanda yaşamamızı diledi. Zira bu zamanda, akıllı-uslu olanı şaşkına çeviren şekilde, karanlık gecenin parçaları gibi fitneler vardır. Nitekim yeryüzünde Allah'ın hükmü peyderpey kaldırıldı, her tarafı zulüm kapladı, tuğyân gitgide yayıldı... Ve Allah bu gecenin ters dönmesini, Hilâfet sabahının ağarmasını ve Rabbinin rızâsı için yanıp tutuşanların da müjdelenmesini diledi... Böylece Hilâfet, suskunluktan sonra dillere, kaybolup unutulduktan sonra zihinlere geri döndü... Ve Allah, ona ehil olanları çağırmayı diledi, onlar da buna ehil oldular. Öyle ehil oldular ki kendi ehilleri (aileleri) arasında desteklerini kaybetmeyi göze aldılar, bu uğurda öylesine sabretmelerini diledi ki artık düşmanları onun, binlerce zalimi ve zulmünü ürküten bir güneş olduğunu ve «  
» *"İşte Rabbim!"* demek için doğmaktan korkan karanlıktaki yaşamı güvenliğe çıkaracağını ikrâr eder hale geldiler.

Şüphe yok ki her yolun bir rehberi vardır. Nitekim ne zaman ki bu yolun sâlikleri, Kerîm Rasulleri [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in başladığı gibi başladıklarını ve onun ilerlediği gibi ilerlediklerini gördüler, işte o zaman SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in ulaştığına ulaşacaklarına ve vaad ettiğini gerçekleştireceklerine kânî olmayı hak ettiler ki o,  
«  
» *"Nübüvvet Minhâcı üzere*

**Râşidî Hilâfet'** tir.

İşte gurur üstüne, şeref üstüne şeref odur ki Allah [Subhânehu ve Te'alâ] Hizb-ut Tahrir'i muvaffak kılmıştır. İşte böylesi mü'min bir topluluk olsun diye, işte böylece müjdelenmiş bir kitle olsun diye, işte böylesi nusret nâil bir tâife olsun diye... bi-İznillah... Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'dan, her arı, duru, saf mü'min gönlün tâlip olduğu işte o başarıyı, işte o kerâmeti, işte o fazileti niyâz ediyoruz...

Bu küçük kitapçık; bu Hizb'in müessisi ve direklerinin dikicisi «

» "Allâme Âlim

Şeyh Takiyyuddîn en-Nebhânî"nin hayatından, ondan sonra binanın tamamlayıcısı ve güçlendiricisi

»

« "Büyük Âlim AbdulKadîm Zellûm"un hayatından ve Allah'tan kendisine Nusret vermesi ve liderliğini pekiştirmesi niyaz edilen

»

« "Usûl Âlimi Atâ Ebu'r Raşta"nın hayatından gücümüz yettiğince yaptığımız bir derleme çalışmasıdır.

Yine bu kitapçık; fikrinin sâfiyetini, metodunun sıhhatini, yaklaşımının mükemmelliğini ve sadâkatinin kuvvetini okuyucuya göstermek üzere Hizb-ut Tahrir hakkındaki bazı hususlara da ışık tutmaktadır.

Son olarak bu kitapçık; Hizb-ut Tahrir'in, zorluklar ile dolu olduğu kadar, Nusret ümitleri ile de dolu olan ilk çalışma dönemine şahit olmuş ilk nesilden kimi üyeler ile yapılmış bazı röportajlar içermektedir.

## 1

## Müessis Şeyh Takiyyuddîn en-Nebhânî

O; Âlim-ul Allâme, Hizb-ut Tahrir'in Müessisi (Kurucusu) Şeyh Takiyyuddîn ibn-u İbrâhim ibn-u Mustafa ibn-u İsmâ'îl ibn-u Yûsuf en-Nebhânî'dir. Filistin'deki Bedevî Araplardan, Filistin'in kuzeyindeki Hayfa şehrine bağlı Safad kazasının İczim köyünü yurt edinmiş Ben-i Nebhân kabîlesine mensuptur. Şeyh, -râcih görüşe göre- H. 1332 - M. 1914 yılında İczim köyünde, dindarlığı ve takvası ile meşhur bir ilim yuvasında doğmuştur. Babası Şeyh İbrâhim, Filistin Maarif Nezâreti'nde Şer'î İlimler müderrisi olarak çalışan Fakih bir Şeyh idi. Kezâ annesi de, kendi babası Şeyh Yûsuf'tan kazandığı şer'î konularda son derece büyük bilgi birikimine sahip idi.

Şeyh Yûsuf, hakkındaki biyografilere göre, Yûsuf ibn-u İsmâ'îl ibn-u Yûsuf ibn-u Hasen ibn-u Muhammed en-Nebhânî eş-Şâfi'î idi. Künyesi, "Ebu'l Mehâsin" idi. Edîb, şâir ve sûfî idi. Önde gelen Kâdîlerden biri idi. Nablus bölgelerinden Cenîn Kasabası'ndaki [Bugün Nablus ve Cenin Filistin'in iki şehridir] dâvâlara bakan Kadâyı üstleniyordu. Ardından İslâmbul'a gitmiş, Bekvî Sancağı'nda Mûsul [Bugün Irak'tadır] dâvâlara bakan Kâdî olarak, sonra Lazkiye'ye [Bugün Suriye'dedir] sonra da el-Kuds'e (Kudüs'e) Cezâ Mahkemesi Başkanı olarak, daha sonra da Beyrut'a Hukuk Mahkemesi Başkanı olarak tayin edilmişti. Kırk sekize (48) varan çok sayıda eserin müellifidir.

Böylesi bir ortamda yetişmesi, Şeyh Takiyyuddîn'in

İslâmî şahsiyetinin oluşumunda son derece müessir olmuştur. Öyle ki erken yaşlarda, henüz on üç (13) yaşına basmazdan evvel Kur'ân'ın tamamını zihnine nakşederek hıfzetmişti. Anne tarafından dedesinin takvasından ve uyanıklığından etkilendi, onun engin ilminden alabildiğine faydalandı, erken yaşlarda siyâsi uyanıklık ile, bilhassa dedesinin Osmanlı Devleti'ndeki yönetim adamları ile olan sıkı ilişkileri yoluyla elde ettiği önemli siyâsî meselelerdeki tecrübesinden beslendi. Şeyh Takiyuddîn en-Nebhânî, dedesi Şeyh Yûsuf'un düzenlediği fıkıh meclislerine ve münâzaralarına katılımlarından da istifade etti. Nitekim bu ilmî oturumlara katılımı esnasındaki sergilediği üstün yeteneği ve zekâsı dedesinin dikkatini çekti. Ona büyük ihtimam gösterdi ve babasını, şer'î eğitimini sürdürübilmesi için onu el-Ezher'e göndermesi noktasında ikna etti.

### **İlmi ve Eğitimi:**

Şeyh Takiyuddîn en-Nebhânî, 1928 yılında ez-Ezher Lisesi'ne girdi, aynı yıl üstün başarı ile tamamladı ve el-Ğurabâ' Diploması [Yabancı öğrenciler için Bilimsel Diploma] aldı. Ardından o zaman el-Ezher'e bağlı olan Dâr-ul Ulûm Fakültesi'ne girdi. Öte yandan dedesinin referans verdiği, Muhammed el-Hadır Huseyn [Rahimehullah] gibi şeyhlerin el-Ezher-iş Şerîf'teki ilmî halakalarına katılıyordu. Zîra el-Ezher'deki eski öğretim müfredatı buna imkân tanıyordu. Şeyh en-Nebhânî, hem el-Ezher'in eski müfredatını hem de Dâr-ul Ulûm'u birlikte götürmesine rağmen,

ciddiyetinde ve çalışkanlığında başarısı ve seçkinliği ile göze çarpıyordu. Nitekim Kâhire'de ve Müslümanların diğer beldelerinde o zamanlar bilimsel enstitülerce düzenlenen fikrî münakaşalarda ve münâzaralarda açığa çıkan fikrî derinliği, ileri görüşlülüğü, kıvrak zekâsı, kuvvetli delilleri ve üstün ikna kabiliyeti ile akranlarının ve muallimlerinin dikkatini çekiyordu.

Şeyh en-Nebhân'ın aldığı diplomalar şunlardı: el-Ezher Lisesi Diploması, el-Ezher Ğurabâ' Diploması, Kâhire'deki Dâr-ul Ulûm Fakültesi Arap Dili ve Edebiyatı Diploması. Ayrıca el-Ezher'e bağlı Yüksek Şer'î Kadâ Enstitüsü'nden Kadâ İcâzeti aldı. 1932 yılında Şeria Lisans Diploması olarak el-Ezher'den mezun oldu.

### **Çalıştığı Alanlar:**

Şeyh, 1938 senesine kadar Maarif Nezâreti'nde şer'î öğretim hizmetinde çalıştı. Ardından Şer'î Kadâ cihetine intikâl etti. Hayfa Merkezî Mahkemesi'nde Baş Kâtip vazifesi ile başladığı bu alanda, ardından Müşâvir [Kâdî Yardımcısı], sonra da er-Rimle Mahkemesi Kâdîsi olarak 1948 yılına kadar terfi etti. O zaman Yahudi eliyle Filistin'in düşmesi üzerine Şâm'a gitti, sonra el-Kuds (Kudüs) Şer'î Mahkemesi'ne Kâdî olarak tâyin edilmek üzere aynı sene geri döndü. Ondandan sonra 1950 senesine kadar Şer'î İsti'nâf Mahkemesi'ne Kâdî tayin edildi. O zaman istifa etti ve 1952 senesine kadar Amman'daki İslâmî İlimler Fakültesi'nde Lise merhalesi talebelerine dersler verdi. Nitekim Rahimehullah, tüm ilimlerde engin bilgi sahibi bir ilimler deryası idi. Mutlak müctehid idi ve



belîğ bir biçimde, son derece düzgün ve fasih olarak delil ile konuşur idi.

**Eserleri:**

1. İslâm Nizâmı [ ]
2. Hizbî Kitleleşme [ ]
3. Hizb-ut Tahrir Mefhumları [ ]
4. İslâm'da İktisâdî Nizâm [ ]
5. İslâm'da İctimâî Nizâm [ ]
6. İslâm'da Yönetim Nizâmı [ ]
7. Anayasa [ ]
8. Anayasa Mukaddimesi [ ]
9. İslâmî Devlet [ ]
10. İslâmî Şahsiyet [ ] - 3 Cilt
11. Hizb-ut Tahrir'in Siyâsî Mefhumları [ ]
12. Siyâsî Bakışlar [ ]
13. (Hizb-ut Tahrir'den Müslümanlara) Sıcak Bir Nîdâ [ ]

]

14. Hilâfet [ ]
15. Düşünme [ ]
16. Kıvrak Zekâ [ ]
17. (Hizb-ut Tahrir'in) Harekete Geçme Noktası [ ]
18. Topluma Giriş [ ]
19. Mısır'ın Silahlanması [ ]
20. Mısır-Suriye-Yemen Arasındaki İkili Anlaşmalar [ ]
21. Amerikan-İngiliz Metodu ile Filistin Meselesinin Çözümü [ ]
22. Eisenhower Projesi Ekseninde Siyâsî Boşluk Teorisi [ ]

Bunların yanı sıra binlerce fikrî, siyâsî ve iktisâdî yayın kaleme almıştır. Ayrıca kitaplarının piyasada dolaşımına ve yayımına yasal yasaklama konulmasının ardından Hizb'deki üyeler adına çok sayıda kitabı yayınlanmıştır.

Bunlardan bazıları şunlardır:

1. İdeal İktisâdî Siyâset [ ] [AbdurRahmân el-Mâlikî adına]

2. Marksist Komünizmin Çürütülmesi [ ]  
] [Cânîm Abdüh adına]
3. Hilâfet Nasıl Yıkıldı? [ ] [AbdulKadim Zellûm adına]
4. Beyyinât Hükümleri [ ] [Ahmed ed-Dâ'ûr adına]
5. Ukûbât Nizâmı [ ] [AbdurRahmân el-Mâlikî adına]
6. Ahkâm-us Salâh [ ] [Ali Râğîb adına]
7. İslâmî Fikir [ ]

Daha önce -Hizb'i kurmadan evvel- de [ ]  
"Filistin'in Kurtuluşu" ile [ ] "Arapların Mesajı"  
eserlerini yayınlamıştır.

### Vasıfları ve Ahlâkı:

İslâmî İlimler Fakültesi'nde İdârî Müdür olarak çalışan ve Şeyh Takiyyuddîn'in fakülteyi ayak bastığı günden beri ondan hiç ayrılmayan Üstâz Zuheyr Kuhâle şöyle anlatır: "O, nezîh, şerîf, nazîf, muhlis, coşkun enerjili ve Ümmet'in kalbine "İsrail" varlığının saplanmasından dolayı da içi yanan ve elem duyan seçkin bir şahsiyet idi."

Orta boylu, metin bünyeli, dinamik yapılı, keskin mizaçlı, tartışmada maharetli, delil ile susturucu ve hak olduğuna inandığı şeylerde ısrarcı idi. Bıyıkları ile

birleşen orta halli bir sakalı vardı. Güçlü bir şahsiyete ve konuştuğunda etkileyici, tartıştığında ikna edici bir karaktere sahip idi. Beyhude çabalardan, gerisin geriye dönülmesinden ve Ümmet'in maslahatlarını bırakıp uzlete çekilmesinden hiç hoşlanmazdı. Yine kişisel hayatı ile ilgili işler ile meşgul olmasından hiç hoşlanmazdı.

Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in «

» *“Müslümanların işi (derdi) ile ilgilenmeyen (dertlenmeyen) onlardan değildir”* kavlini sergileyerek hep Ümmet'in hayrı için çalışırdı. Bu hadisi o kadar çok tekrar ederdi ki hep bunu delil gösterirdi. Bunun için *“İhyâ-u Ulûm-ud Dîn”* yazarı İmam el-Ğazâlî'nin, İslâmî beldelere saldıran Haçlıları bırakıp kendisini mescide kapatarak kitaplarını yazmaya koyulduğu zaman öldüğünü söylerdi.

### **Hizb-ut Tahrir'i Kurması ve Onunla Birlikte Seyri:**

Şeyh Takiyyuddîn kendisini, Hicrî dördüncü (4.) asırdan beri ortaya çıkan partileri, hareketleri ve örgütleri derinden titizlik ile araştırmaya verdi. Üslupları, fikirleri ile yayılma veya başarısızlık sebeplerini araştırdı. Kendisini bu partileri araştırmaya yönelten faktör; Şeyh'in, Mücrim Mustafa Kemâl *“Atatürk”* (!) eliyle ilgâ edilmesinin ardından, o zamanlar bu uğurda çalışan İslâmî örgütlerin varlığına rağmen Müslümanların geri getiremediği Hilâfet'in geri getirilmesi için çalışan İslâmî kitleleşmenin varlığına ve gerekliliğine yönelik ihsâsı idi.

1948 yılının Mart ayında Filistin toprakları üzerinde "İsraîl" (!) varlığının kurulması ve Ürdün, Mısır ve Irak'a tahakküm eden İngiliz Mandası'nın bağına bastığı Yahudi çeteleri karşısında Arapların zaafa düşmesi, Şeyh'in ihsasını daha da şiddetlendirdi. Bunun üzerine Müslümanları kalkındıracak hakiki sebepleri araştırmaya başladı. Böylece milliyetçilik fikri yoluyla Ümmet'i kalkındırmaya teşebbüs etti. Bu yönde iki risâle yazdı: Risâlet-ul Arab (Arapların Mesajı) ve İnkâz-u Filistîn (Filistin'in Kurtarılması). Bunlar 1950 yılında yayınladı. Onun bu iki risâlede görülen milliyetçi çıkışı; fikirden, akîdeden ve Ümmet mevcut gerçek mesajından -ki İslâm Risâleti'dir- kopuk değildi. Kendisi ile Ümmet'i gerçek risâletinden koparan, Ümmet aleyhine Batılı sloganlara, ilkelere ve ideolojilere çağırın, Ümmet'in akîdesi, tabiatı ve kıymetleri ile çelişen Arap milliyetçileri arasındaki fark budur! Nitekim daha sonra Şeyh Takıyyuddîn, ilk etapta edindiği bu istikameti terk etti. Ardından diyaloglara girişti ve ortalıkta dolaşan her şeye kulak verdi. Ama hiçbirine ikna olmadı.

Henüz Kadâya (kâdilik mesleğine) intikal etmemiş iken, tanıdığı âlimler ile temas kuruyor, onlar ile Mısır'da buluşuyor ve onlara; Müslümanları kalkındırmak, izzetlerini ve mecdlerini iâde etmek üzere İslâm esâsına dayalı siyâsî bir hizbin inşâsı fikrini arzetmeye başlıyordu. Bu maksatla Filistin'in birçok şehrini dolaşıyor ve mayalanan bu fikrinin, âlimlerden ve kanaat önderlerinden bâriz şahsiyetlere aktarıyordu. Nitekim seminerler düzenliyor, Filistin'in farklı şehirlerinden âlimleri bir araya getiriyor, bu esnada sahih kalkınma

metodu hakkında onlar ile diyaloglar kuruyor ve çoğu zaman seyirlerinin hatasını ve çalışmalarının akâmetini kendilerine beyân ederek İslâmî cemiyetler ile Milliyetçi-Vatancı siyâsî partilerin aktivistleri ile tartışıyordu. Kezâ Mescid-il Aksâ, Mescid-i İbrâhim el-Halîl (el-Mescîd-il İbrâhîmî) ve diğer mescidlerin her birinde dînî münâsebetler vesîlesi ile irâd ettiği hutbelerinde birçok siyâsî meselelere değiniyordu. Nitekim Arap nizâmlara, Batılı Sömürgeciliğin kuklaları olduklarını, Müslümanların beldelerinin pençesinde kalması için onunla işbirliği yapan maşalardan birer maşa olduklarını ifade ederek hüçûm ediyor, Batılı devletlerin siyâsî plânları ifşâ ediyor, İslâm'a ve Müslümanlara karşı niyetlerini açığa vuruyor, Müslümanlara vâciplerini gösteriyor ve onlara İslâm esâsına dayalı partileşmeye çağırıyordu.

Sonra Şeyh Takıyyuddîn en-Nebhânî öne çıkarak Temsilciler Meclisi'ne aday oldu... İdeolojisi İslâm olan siyâsî bir hizbin inşâsına yönelik girişimci tavırları, siyâsî aktivitesi, ciddî çalışması, İslâm'a sımsıkı sarılması, neticelerde devlete etki etmesi göz önüne alındığında, tüm bunlar seçim sonuçlarının aleyhine sonuçlanmasına katkıda bulundu.

Ancak Şeyh'in siyâsî faaliyeti durmamış, azmi kırılmamış ve faziletli âlimlerden, gözde kâdilerden, bâriz fikrî-siyâsî şahsiyetlerden bir topluluğu, İslâm esâsına dayalı siyâsî bir hizbin inşâsına iknâ edebilecek kadar temaslarını ve tartışmalarını sürdürmüş, kendilerine hizbî kadrolaşmayı ve bu hizbe kültürel donanım olabilecek fikirleri arz etmeye başlamış, nihâyet fikirleri bu âlimler

nezdinde rızâ ve kabul görmüş, artık siyâsî faaliyeti, Hizb-ut Tahrir'i teşkil ederek taçlandırmıştır.

Hizbin teşkiline yönelik çalışma el-Kuds (Kudüs) şehrinde başladı. Zira Şeyh, oradaki Şer'î İsti'nâf Mahkemesi'nde çalışıyordu ve o vakit birçok kimse ile temas kurmuştu ki onlardan bazıları şunlardır: Kalkilya'dan Ahmed ed-Dâ'ûr; Lad ve Rimle'den es-Seydân Nimr el-Mısri ve Dâvud Hamdân; el-Halil'den Abdulkadîm Zellûm, Âdil en-Nablûsî, Ğânim Abduh, Munîr Şekîr, Şeyh Es'ad Beyûd et-Temîmî ve diğerleri.

İşin başında müessis fertler arasındaki görüşmeler gelişigüzel ve düzensizdi. Bunların çoğu, ya el-Kuds'te ya da el-Halil'de, görüş alışverişine ve yeni fertler kazanmaya yönelik olarak yapılıyor ve tartışmalar Ümmet'in kalkınmasında müessir İslâmî konular üzerinde yoğunlaşıyordu. Durum, bu fertlerin siyâsî hizbin sıfatını edinmeye başladığı 1952'nin sonlarına kadar böyle devam etti.

1952 yılının Kasım ayının on yedisinde (17.11.1952) siyâsî parti kurma ruhsatı almak maksadıyla Ürdün İçişleri Bakanlığı'na resmî talep ile Hizb'in müessis üyelerinden beş kişi öne çıktı. Onlar şu kişilerdi:

1. Takiyyuddîn en-Nebhâni / Hizb'in Başkanı
2. Dâvud Hamdan / Başkan Yardımcısı ve Hizb Sekreteri
3. Ğânim Abduh / Mâlî Sekreter
4. Dr. Âdil en-Nablûsî / Üye
5. Munîr Şekîr / Üye

Osmanlı Cemiyetler Kânunu'nda talep edilen yasal

prosedürleri tamamladı. Hizb'in merkezî el-Kuds idi ve bu kânuna göre "bilgilendirme ve haber verme" işlemini yaptı.

Hizb, esâsî nizâm-nâmesine (temel tüzüğüne) ek olarak beyânını Hükümet'e sunması ve bundan önce 14.03.1953 târihli 176 sayılı es-Sarih Gazetesinde keyfiyetin yayınlanması ile Hizb-ut Tahrir, H. 28 Cumâdâ es-Sâniye 1372 el-muvâfık M. 14 Mart 1953 Cumartesi günü itibariyle yasal bir parti haline geldi ve yürürlükteki Osmanlı Cemiyetler Kânunu'na göre partisel faaliyetlerini yerine getirme ve tüm partisel çalışmalarını yürütme salâhiyetlerine sahip oldu.

Ancak Hükümet, beş kurucu üyeye celp çıkarttı, haklarında soruşturma başlattı ve onlardan dördünü tutukladı. Ardından H. 07 Raceb 1372 el-muvâfık 22.03.1953 târihinde Hizb-ut Tahrir'in yasal olmadığını ve aktivistlerinin her tür çalışmadan [her tür partisel faaliyetten] men edildiğini değerlendiren bir bildiri yayındı ve 01.04.1953 târihinde de el-Kuds'teki bürosunda asılı Hizb-ut Tahrir tabelalarının kaldırılmasını emretti ve bilfiil kaldırıldı.

Ne var ki Şeyh Takiyuddîn en-Nebhânî, bu yasaklamaya hiç aldırış etmedi ve Hizb'i üzerine tesis ettiği Risâleti taşıyarak ilerlemede devamlılıkta ısrarlı davrandı. 1956 yılında Dâvud Hamdân ile Nimr el-Mısırî, Hizb'in liderliğinden çıkınca, onların yerine liderliğe Şeyh AbdulKadîm Zellûm ve Şeyh Ahmed ed-Dâ'ûr girdi. Böylece Hizb'in kıyâdesi (liderliği), Şeyh Takiyuddîn en-Nebhânî liderliğinde bu iki celîl âlimden oluşur hale geldi. İşte bu liderlik, Allah'ın fadlı ve rıdvânı ile en



hayırlı kıyâm ile Dâvet'in yükü ile kâim oldu.

Hizb, el-Aksâ meydanlarından yola çıkarak İslâmî Hayatı yeniden başlatmak üzere halk kitlelerini kültürlendirme kampanyasına girişti ve geniş bir aktivite sergiledi. Bu yüzden otoriteler, şekillenişini ve organizasyonunu güçlendirmesini engellemek üzere sert adımlar atmak zorunda kaldı. Bunun üzerine Şeyh en-Nebhânî, 1953 yılının sonunda beldeyi (el-Kuds'ü) kendi isteği ile terk etmek zorunda kaldı. Ancak ikinci kez geri dönüşü men edildi.

1953 yılı Kasım ayında Şeyh en-Nebhânî, zorunlu olarak ancak kısa bir süre kalabildiği Dimeşk'e [Suriye'nin başkenti Şam'a] gitti, çünkü Suriye otoriteleri bir süre sonra kendisini tutuklayıp Suriye-Lübnan sınırından dışarı attılar. Fakat bu kez de Lübnan otoriteleri kendisini topraklarına girmekten men etti. Bunun üzerine Vâdî'l Harîr'deki Lübnan Polis Merkezi yetkilisinden Lübnan'da kendisini tanıyan bir şahıs ile bağlantı kurmasına izin vermesini talep etti. Lübnanlı güvenlik yetkilisi de bağlantı kurması için ona izin verdi. Böylelikle Şeyh en-Nebhânî, o arkadaşından Lübnan Müftüsü Şeyh Hasen el-Ulâyâ ile görüşmesini talep etti. Bu haber Şeyh el-Ulâyâ'nın kulağına ulaşınca, Şeyh en-Nebhânî'nin Lübnan topraklarına derhal girişini emretmeleri için Lübnanlı yetkililere doğru süratle harekete geçti, aksi takdirde devletin bir yandan demokrasi çağrısında bulunurken öte yanda İslâmî dîn âlimlerinden bir âlimi topraklarına ayak basmaktan men ettiği haberini ülkenin her tarafına yayacağını söyledi. Lübnan Müftüsünün bu tavrı karşısında Lübnanlı otoriteler boyun büküp teslim

etmek zorunda kaldılar.

Şeyh en-Nebhânî, Lübnan'da yerleştiğinden beri fikirlerini yaymaya çalıştı ve 1958 yılına kadar bu hususta sıkıntısız olarak devam edebildi. O vakit Lübnan otoriteleri, fikirlerinin tehlikesini idrâk etmelerinden sonra kendisini sıkboğaz etmeye başladılar. Bunun üzerine Şeyh, gizlice Beyrut'tan Trablus'a [Lübnan'daki Trablus] gitmek zorunda kaldı. Onu tanıyanlardan güvenilir birisi şöyle diyordu: "*Şeyh, vaktinin çoğunu okuyarak, yazarak ve güçlü siyâsî neşriyâtını yazmak için dünya haberlerini dinlediği radyoyu dinleyerek geçirirdi. Kendisi adıyla sanıyla takî (takvalı) idi. Bakışında ve dilinde affı idi. İctihâdlarının ihtilâfına rağmen Müslümanlardan herhangi birini, bilhassa İslâm'a dâvet edenleri sövdüğünü, azarladığını yahut küçümsediğini bir gün olsun işitmedim.*"

Irak'taki Nusret operasyonuna büyük ihtimâm gösteren Müessis Şeyh, merhum AbdusSelâm Ârif ve diğerleri ile olan temaslar da dâhil olmak üzere, bazı temaslar için orada bulunan Şeyh AbdulKadîm'in [Ebu Yûsuf'un] katılımı ile bu uğurda Irak'a birçok seferler düzenlemişti. Bu gezilerin sonuncusu, Irak'ta tutuklandığı vefâtından evvelki idi. Nitekim kendisine çok işkence etmişler, ancak sorgucuların uyguladığı işkence kendisinden bir şey elde etmede hiç işe yaramadı. Söylediği kendisinden öğrenilen şey tek bir cümle idi:

«!

» "*Bir yaşlı ilaç arıyor!*" Bunun üzerine

kendisinden bıktılar ve tâğutlardan gördüğü şiddetli ve korkunç işkence sonucu eli felçli olmuş ve takatsiz kalmış bir halde Suriye sınırı üzerinden kovdular. Onun sınırdan bu kovulması, Ürdün istihbâratçılarının kendilerine

gelmesinden hemen önce olmuştu ki onlar kendilerine şöyle demişti: “Elinizdeki tutuklu, sizin de aradığımız Şeyh *Takiyyuddîn en-Nebhânî* idi!” Velâkin Allah’a hamdolsun ki fırsatı kaçırmışlardı.

Şeyh -Rahimehullah- Hizb’i sâbit adımlar üzerine tesis etmiş, hedefe varmaya âdeta ramak kalmıştı. Velâkin her şey için yazılı bir vakit vardır.

Nihâyet H. 01 Muharrem 1398 el-muvâfık M. 11 Aralık 1977 Pazar sabahı İslâmî Ümmet; önde gelen seçkin şahsiyetlerinden bir simge, ilimler deryâsı, genel mânâda bu asrın en meşhur fakihî, 20. yüzyılda İslâmî Âlem’de İslâmî Fikr’in tartışmasız müceddidi, Fakih, Muctehid, Âlim-ul Allâme ve Hizb-ut Tahrir’in Müessis Emîri Şeyh *Takiyyuddîn en-Nebhânî*’yi kaybetti. Kendisi, Allahu Te’alâ’nın vefât ettirdiği Beyrut’taki el-Evzâ’î Mezarlığı’na defnedildi. Uğrunda tüm ömrünü harcadığı çalışmasının semerelerini hasât edemedi ki o, Nübüvvet Minhâcî üzere Râşidî Hilâfet Devleti’dir. Emâneti, halefi ve yol arkadaşı olan Büyük Âlim Şeyh AbdulKadîm Yûsuf Zellûm’a terk etti. Ne var ki o, Rahimehullah da, gerçekleşmesi için zahmet ile çalıştığı hedefe şahid olamadı. Ancak onun çabaları; kendisine intisâb edilen, fikri binlercesi tarafından taşınan, milyonlarca destekçisi bulunan, adamları yaşanan her yere ve kâfirlerin, tâğutların ve zâlimlerin nice zindanlarına kadar yayılan bir Hizb olarak meyvesini verdi.

## 2

## **Hizb'in Liderliğinde Hayırlı Selefin Hayırlı Halefi Şeyh Abdulkadîm Zellûm**

O; Büyük Âlim Şeyh Abdulkadîm ibn-u Yûsuf ibn-u Abdulkadîm ibn-u Yûnus ibn-u İbrâhîm'dir. Şeyh Zellûm -râcih görüşe göre- H. 1342 - M. 1924 yılında el-Halîl şehrinde, dîndarlığı ile meşhur ve ma'ruf bir âilede doğmuştur. Babası Rahimehullah, Kur'ân hâfızlarından olup hayatının son anına kadar Kur'ân'ı içtenlik ile okumuş, Hilâfet Devleti zamanında müderris olarak çalışmıştır.

Babasının amcası AbdulĠaffâr Yûnus Zellûm ise, Hilâfet Devleti zamanında el-Halîl müftüsü idi. Zellûm Âilesi, el-Mescîd-il İbrâhîmî'ye hizmet eden âilelendendi ki onlar, hem Efendimiz Ya'kûb -Aleyhi's Selâm'a- hizmet edenlerden, hem Cumâ günlerinde ve münâsebetlerde minber üzerinde alem (bayrak) kaldıran, hem de bayramlarda ve kutlamalarda alemleri taşıyan kimselerdi.

Nitekim Osmanlı Devleti, el-Mescîd-il İbrâhîmî'ye hizmet görevini, el-Halîl'deki meşhur âilelere dağıtır, âileler de bunu, el-Mescîd-il İbrâhîmî'ye hizmet olması bakımından kendileri için bir şeref ve ikrâm olarak addederdi.

Şeyh Abdulkadîm Zellûm, el-Halîl şehrinde doğdu ve on beş yaşına kadar orada büyüdü. İlköğretimini el-İbrâhîmiyye Medresesi'nde tamamladı. Sonra babası -Rahimehullah- hem fıkıh öğrenmesi, hem fıkıh taşıyıcılarından hem de Allah'a dâvet edenlerden olması

için onu el-Ezher-iş Şerîf'e göndermeye karar verdi. Nitekim M. 1939 yılında on beş yaşına geldiğinde, Kâhire'deki el-Ezher Üniversitesi'ne gönderdi ve H. 1361 - M. 1942 yılında el-Ezher Üniversitesi'nden İlk Yeterlilik Diploması, ardından H. 1366 - M. 1947 yılında yine el-Ezher'den Şeria Fakültesi Diploması aldı. Daha sonra H. 1368 - M. 1949 yılında lisans diploması ile birlikte, şimdilerde doktora diploması olarak itibar edilen Hukuk Uzmanlığı belgesi aldı.

Filistin-"İsrail" Savaşı esnasında Filistin'de Cihâd etmeleri için gençleri toplamaya ve Mısır'dan dönmeye çalıştı, ancak geri döndüğünde ateşkes îlan edilmiş, savaş sona ermiş, silahlar bırakılmıştı. Dolayısıyla niyet etmesine karşın Filistin'de Cihâd etmeye imkân bulamamıştı. Kendisi, el-Ezher Üniversitesi'ndeki arkadaşlarınca çok seviliyordu. Bunun için ve derslerindeki üstün başarısından dolayı kendisine "Melik" diyorlardı.

M. 1949 yılında el-Halîl'e döndüğünde, öğretim alanında çalıştı. Ardından iki seneliğine Beyt Lahim okullarına tâyin edildi. Sonra 1951 yılında el-Halîl'e geçti ve Usâme ibn-u Munkiz okulunda öğretmen olarak çalıştı.

Şeyh Takiyyuddîn en-Nebhânî -Rahimehullah- ile buluşması 1952 yılında oldu. Onunla koordinasyon kurmak, ders almak ve Hizb ekseninde münâkaşa etmek üzere el-Kuds'e gelir-gider olur. İş başlar başlamaz, Hizb'e katıldı ve 1956 yılından beri Hizb'in liderlik üyesi olageldi. Kendisi, usta bir hatip ve insanlar tarafından sevilen biri idi. Cumâ günleri salâhtan önce, el-Mescîd-il

İbrâhîmiyye'nin el-Yûsufiyye diye bilinen kısmında dersler veriyor, halkın çoğu hazır bulunuyordu. Ardından Cumâ'dan sonra el-Mescîd-il İbrâhîmiyye'nin es-Sahn diye bilinen kısmında hutbeler irâd etmeye başlıyor, yine halkın çoğu hazır bulunuyordu. Hem 1954 yılında hem de 1956 yılında milletvekilliği seçimleri îlan edilince aday oldu. Lâkin devletin (Ürdün Devleti'nin) sonuçlara hile karıştırmasından dolayı kazanamadı. Ardından Şeyh tutuklanarak el-Cifr-us Sahrâvî Hapishanesi'ne konuldu. Allah kendisine kurtuluş verinceye kadar orada senelerce kaldı.

Şeyh -Rahimehullah- gerçekten Müessis Emîr'in sağ kolu, sadağının bir oku idi. Onu büyük görevlere gönderir, o da hiç tereddüt etmeksizin dâveti, ehlinin, çocuklarının ve hayatın geçici metânının önüne geçirirdi. Nitekim onu bir gün Türkiye'de, ertesi gün Irak'ta, ardından Mısır'da, daha sonra Lübnan'da ve Ürdün'de... görürdün. Emîri her ne zaman kendisini çağırursa, Hak ile kâim bir nefer olarak yanı başında bulurdu. Nitekim Irak'taki görevi, ancak adam gibi adamların yapabileceği büyük bir görev idi ve bu görevi, Müessis Emîr'in teklifi ve gözetimi altında üstlenmişti. Onun bu görevdeki konumu, Allah'ın izni ile azîm idi.

Ne zaman ki Allah Müessis Emîr'i vefât ettirdi, ondan sonra emânetin taşınması için onu seçti. O da emâneti hakkıyla yüklendi ve onu, yüksekte daha yükseğe taşıdı. Dâvetin kulesini daha da yükseltti. Çalışma meydanını, Orta Asya ve Güneydoğu Asya Müslümanlarına varacak kadar genişletti. Hatta Dâvetin sesinin, Avrupa'da ve diğer bölgelerde yankılanması onun sayesinde oldu.

Büyük Âlim'in son günlerinde Neqs (Döneklik) Fitnesi zuhur etti. Zira Şeytan, Şeyh'in yumuşak başlılığını istismâr eden bir grubun akıllarını istilâ etti. Bunun üzerine bir gecede bir iş düşündüler ve gidişâtı dosdoğru çizgisinden saptırmaya çalıştılar. Nitekim bu nâkisler (dönekler) zümresi, evvelâ Allah'ın lûtfu sonra Şeyh'in hikmeti olmasaydı Hizb'in cisminde derin bir yara açacaklardı. Ne var ki bu nâkislerin girişimleri basit bir sıyrıktan öte geçmedi ve çok geçmeden, iyileşti ve öncekinden daha güçlü hale geldi. Bu zümre ise sindi ve unutulmaya yüz tuttu.

Büyük âlim, seksen yaşına kadar dâveti taşımaya ve liderliğini yapmaya devam etti. Sanki o, ecelinin yaklaştığını hissedercesine, ömrünün üçte birini, yaklaşık yirmi beş senesini Müessis Emîr'in sağ kolu olarak ve bir o kadar da Hizb'in Emîri olarak yükünü kaldırmada tükettiği bu dâvetin üzerinde bulunduğu mutmain olduğu halde Allah Subhânehu'nun huzuruna çıkmayı arzuladı. Bunun için Hizb'in emîrliğinden ayrılmayı ve kendisinden sonraki emîrin seçimini görmeyi arzuladı. Öyle de oldu. Zîra H. 14 Muharram-ul Harâm 1424 el-muvâfık 17 Mart 2003 Pazartesi günü Hizb'in liderliğinden ayrıldı.

Bundan yaklaşık kırk gün sonra, Hizb-ut Tahrir'in Emîri Büyük Âlim Şeyh AbdulKadîm Yûsuf Zellûm, H. 27 Safer-ul Hayr 1424 el-muvâfık 29 Nisan 2003 Salı gecesi yaklaşık seksen yaşında iken Beyrut'ta vefat etti. O'nun için el-Halîl'deki "Ebû Ğarbiyyet-uş Şa'râvî" Divânı'nda taziye evleri kuruldu. el-Halîl şehri böylesine hiç tanık olmamıştı. O kadar ki her şehirden ve köyden insanlar

heyetler halinde geliyorlar, taziyeye gelenler, şâirler ve konuşmacılar, taziyeye şiirleri ve nesirleri ile iştirakte birbirleri ile yarışıyorlardı. Taziyeleri taziye kabul edenlere ve taziyede hazır bulunanlara iletmeleri için Sudan'dan, Kuveyt'ten, Avrupa'dan, Endonezya'dan, Amerika'dan, Ürdün'den, Mısır'dan ve diğer birçok bölgeden aranan mikrofon bağlantılı telefonlar hiç susmuyordu. Kezâ Amman'da ve başka yerlerde de taziye evleri kurulmuştu.

Rahimehullah, hak hususunda cesur idi, hiçbir kınayıcının kınamasından Allah için korkmazdı. Aktif idi, dâveti taşımada bıkmaz ve usanmaz idi. Tevâzusu, güzel ahlâkı, haram olmayandan başkasına karşı sinirlerine hâkim, halîm, yumuşak huylu, kerîm, cömert olarak bilinirdi. Yine kıyâm-ul leyh yapardı, Allah Subhânehu'nun âyetlerini okurken onu bir ağlamak tutardı, dâvet üzerinde sabırlı ve sebatkâr idi. Zâlimlerin tâkibatı karşısında, Allah Subhânehu'nun rahmetin kavuşuncaya kadar garip olarak yaşadı. Artık ecri Allah'a aittir. Allah ona geniş bir rahmet ile rahmet etsin.

Kendi teliflerinden ve onun döneminde Hizb'in yayınladığı kitaplardan ve kitapçıklardan bazıları şunlardır:

1. Hilâfet Devleti'nde Mâliye [ ]
2. Genişletilmiş ve Düzeltilmiş Yönetim Nizâmı [ ]
3. Demokrasi Küfür Nizâmıdır [ ]



4. Klonlama, Organ Nakli ve Diğer Hususların Şer'î Hükümü [ ]
5. Hizb-ut Tahrir'in Değişirme Metodu [Minhâc] [ ]
6. Hizb-ut Tahrir'in Târifi [ ]
7. İslâm'ı Yok Etmeye Yönelik Amerikan Kampanyası [ ]
8. Bush'un Müslümanlara Yönelik Haçlı Saldırısı [ ]
9. Malî Piyasalardaki Sarsıntılar [ ]
10. Hadâratlar Çatışmasının Kaçınılmazlığı [ ] ...

## 3

### Hizb'in Şimdiki Emîri: Usûl-ul Fıkh Âlimi Atâ Ebu'r Raştâ

Hizb-ut Tahrir Mezâlim Dîvânı Başkanı, H. 11 Safer-ul Hayr 1424 el-muvâfık M. 13 Nisan 2003 tarihinde, Usûl Âlimi ve Mühendis Atâ Ebu'r Raştâ'nın [Ebû Yâsîn] Hizb-ut Tahrir'in Emîri olarak seçildiğini îlan etti. Nitekim dâvete verdiği üstün ihtimâmın etkisi, Hizb'in çalışmasını güzel idâresi ve şebâbın enerjisini en verimli bir şekilde değerlendirmesi bakımından, Allah Subhanehu'nun Nusrete onun eliyle ulaştıracağına dair büyük bir ümit beslenmektedir.

#### Hayatından Bir Nebze:

O, Atâ İbn-u Halîl İbn-u Ahmed İbn-u Abdulkadîr el-Hatîb Ebû er-Raştâ'dır. Râcih görüşe göre H. 1362 el-muvâfık M. 1943 yılında, Filistin diyarındaki el-Halîl bölgelerinden Ra'nâ adındaki küçük bir köyde, halkı dindarlığı ile meşhur mütedeyyin bir aile içerisinde doğdu. Henüz küçük yaşta iken Filistin trajedisine, İngiltere'nin desteği ve Arap yöneticilerin ihâneti ile meydana gelen 1948'deki Yahudi işgaline tanık oldu. Bundan sonra ailesi ile birlikte el-Halîl civarındaki mülteci kamplarına taşındı.

İlk ve orta öğrenimini mülteci kampında tamamladı. Ardından 1959 yılında el-Halîl'deki el-Huseyn bin Alî okulundan ilk lise diplomasını (Ürdün terk) ve 1960'da el-

Kuds-uş Şerif'teki el-İbrâhîmiyye okulundan (Mısır çıkışlı) genel lise diplomasını alarak lise öğrenimini tamamladı. Bundan sonra 1960-61 eğitim yılında Kâhire Üniversitesi Mühendislik Fakültesi'ne girdi ve oradan 1966'da inşaat mühendisliği lisans diploması aldı. Mezuniyetinden sonra bazı Arap ülkelerinde mühendis olarak çalıştı. Nitekim inşaat mühendisliği çalışmaları alanında "Nicelikler Hesabının Çözümü ile Yapıların ve Yolların Kontrolü" isimli bir kitabı da vardır.

Hizb-ut Tahrir'e 1950'lerin ortasında orta öğrenimi sırasında katıldı ve zâlimlerin zindanlarında iken Allah yolunda birçok eziyetlere mâruz kaldı. Fakat Hizb'in tüm idârî teşkilât konumlarında; dâris, üye, müşrif, mahalliye nakîbi, vilâyet meclisi üyesi, mûtemed, resmî sözcü, Emîrin Bürosu üyesi olarak çalıştı, sonra da 11 Safer-ul Hayr 1424 el-muvâfık 13.04.2003 itibariyle, Allah'ın izniyle ve Allah'tan yükünü kaldırmada kendisine yardım etmesini niyâz ederek Hizb'in emîrliğini omuzlarına aldı.

İslâmî telifleri aşağıdakilerdir:

1. Bakara Sûresinin Tefsiri - (et-Teysîr fî Usûl-it Tefsîr - Sûrat-ul Bakara) [ - ]
2. Usûl-ul Fıkh Etütleri - Teysîr-ul Vusûl ile'l Usûl [ ]
3. Kitapçıklarından bazıları
  - a. Ekonomik Krizler - İslâm'ın Bakış Açısından Vâkiası ve Çözümü [ - ]

]

b. Arap Yarımadası ile Körfez'de Yeni Haçlı Saldırısı

[ ]

c. Sanayileşme Siyâseti ve Sınâî Devletin İnşâsı [

]

4. Onun döneminde (şu ana kadar) Hizb'in aşağıdaki kitapları yayımlandı:

a. İslâmî Nefsiyetin Dinamiklerinden [

]

b. Siyâsî Meseleler - İşgâl Edilmiş Müslüman Beldeler

[ - ]

c. Genişletilmiş ve Düzeltilmiş Siyâsî Mefhumlar [

]

d. Hilâfet Devleti'nde Nizâmî Öğretimin Esâsları [

]

e. Yönetimde ve İdârede Hilâfet Devleti'nin Cihazları

[ ]

O, Allah Subhânehu ile Rasulü [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in hoşnut olacağı veçhile dâvet emânetini hakkıyla taşıyabilmede Allah Subhânehu'dan kendisine yardım edip doğrultmasını ve Râşidî Hilâfet'in ikâmesinin açılışını kendi eliyle nasip etmesini Allah'tan

niyâz etmektedir. Muhakkak ki O, İşitendir, İcâbet Edendir.

O'nun dönemindeki en dikkat çekici amellerden birisi, bundan seksen dört sene önce Hilâfet'in yıkılışının elîm yıldönümü münâsebeti ile H. 28 Raceb 1426 el-muvâfık M. 02 Eylül 2005 tarihinde Hizb'in tüm Müslümanlara yönelik nîdâsıdır. Nitekim Hizb, o gün Cuma sâlahından sonra Doğuda Pasifik Okyanusu üzerindeki Endonezya'dan başlayarak Batıda Atlas Okyanusu üzerindeki Fas'a kadar olan Müslümanların tamamına bu nîdâ ile haykırmış ve nîdânın müthiş bir tesiri olmuştur, hem de ne tesir! Buna ilaveten Hizb, hakkı haykırdığı konferanslar, yürüyüşler ve seminerler gibi... birçok genel ameller de yapmıştır.

Şimdiki Emîrin geçen üç yıllık dönemi, Allah Subhânehu'dan sürdürmesini ve artırmasını niyâz ettiğimiz hayırlar ile dolu idi. Nitekim nusret âlâmetleri, Allah'ın izniyle Hizb üzerinde şimdiki Emîr ile birlikte görünmeye başladı ve bu dönem, tüm ümitlerin Allah'ın nusretini ihsân edeceği bir dönem olacağına dair ortak bir ümit olarak bütünleştiği bir dönem haline geldi.

Bu celîl Emîr; zühdü ile, takvası ile, şiddetli sadâkati ile, bağlılığı ile, kararlılığı ile ve ilmi ile göz kamaştırıcıdır. Hizb'in çalışmasının idâresindeki muhtelif sorumluluklarda, bilhassa resmî sözcülük, mûtemedlik, önceki Emîrin Bürosunda üyelik gibi kendisini Hizb'e liderlik ettiren sorumluluklarda gösterdiği uyanıklılığından faydalananlar yeterince faydalanmıştır. Nitekim o, üstlendiği tüm sorumlulukların, çalışma, tâkibat ve aktiflik gerektirdiğinin tamamen farkındadır.

Bunun içindir ki şebâb, âdetâ detaylara kadar dahi onun kendileri ile birlikte olduğu halde kendilerine liderlik ettiğini hissederler. İşte kendisini, şebâbın tüm kudretlerini en efdâl yönden sonuna kadar değerlendirir hale getiren budur...

İşte böyle; geçen asrın 50'li yıllarının başında, el-Mescid-il Aksâ el-Mubâarak'te Hizb-ut Tahrir'in aktif olarak harekete geçtiği ilan edilmiş, başlıca hedefi olarak Râşidî Hilâfet'in ikâmesi üzere çalışmak konulmuş ve Hizb'in kıyâdesini, Âlim-ul Allâme Şeyh Takiyyuddîn en-Nebhânî, Hizb'e liderliğinin üzerinden yaklaşık yirmi beş sene geçip de vefât edinceye dek sürdürmüştür.

Ondan sonra Hizb'in emîrliğini 1977 yılında Büyük Âlim Şeyh AbdulKadîm Zellûm üstlenmiş, kendi döneminde Hizb'in çalışmasını iyice büyütmüş, üyelerinin sayısını artırmış, Hizb'in elini dünyanın birçok ülkesine uzatmış ve Hizb, binlerce Müslüman şebâbı onun döneminde bünyesine katmıştır. Büyük Âlim AbdulKadîm Zellûm, Hizb'in kıyâdesinde yaklaşık çeyrek asır geçirdikten sonra seksen yaşına doğru vefât etmiştir.

Ondan sonra Hizb'in emîrliğini 2003 yılında Hizb'in önde gelen celîl âlimlerinden biri olan Usûl-ul Fıkh Âlimi Şeyh Atâ Ebu'r Raştâ üstlenmiş, Hizb'e güçlü bir atılım ile ivme kazandırmış, kendisinden önceki iki Şeyhin ettiklerinin hasadını toplamak üzere çalışmış ve daha da ötesine geçip yepyeni güzel tohumlar atmıştır.

Bu üç emîr hakkında söylenenlerin en güzeli, şebâbdan birinin şu harika sözüdür:

O üçüdür ki Allah onların eliyle üç şeyi tamamlamıştır:

Üç emîr, üç devreyi tamamlamıştır:

Birincisi: Kurdu ve kitleleştirdi,

İkincisi: Etkinleştirdi ve duyurdu,

Üçüncüsü: Nusret istiyor ve Allah'ın izniyle nusret bulacak (Âmîn)

## **Hizb-ut Tahrir'e Bir Bakış**

Hizb-ut Tahrir hakkındaki bazı sorular, ağızdan ağza dolaşmaktadır. Meselâ; Hizb'i diğer hareketlerden ve partilerden farklı kılan meziyetler nelerdir? Elli yıl boyunca neler başarmıştır? Ve beklentileri nelerdir? Üstlendiği kurtarış vazîfesinin mahiyeti nedir? Küfür milletinin İslâm Dâveti'ne karşı kullandığı tüm güçlerini seferber ederek mahvettiği mevcut koşullar altında, özlemlerini gerçekleştirmek üzere kâim olduğu ameller yeterli midir?

Bu soruları cevaplamak için, Müslümanlara erişen kötü vâkıyı anlamaktan başlamak kaçınılmazdır ki bundan sonra bu vâkıya yönelik şer'an neyin talep edildiği bilgisine ulaşabilelim... Bu kısa izahat ışığında deriz ki:

Ümmetin sıkıntısını çektiği zillet ve inhitâtın sebebi, İslâm'ın yönetim mevkiinden düşürülmüş olmasıdır. Zîra hükümleri, hayattan ve toplumdan kaldırıldı ve böylece yönetim olarak, yaşantı olarak ve dâvet olarak İslâm ile gelişmenin ve ilerlemenin yaşandığı on dört asır boyunca âleme hükmeden ve diğer halklara liderlik eden bu Ümmet'in çarpıcı bir dönüşüme ve hızlı bir çöküşe mâruz kaldığı görüldü. Bundan sonra ülkelerin parçalanmasına, servetlerin yağmalanmasına, nâmusların çiğnenmesine, şereflerin yerden yere vurulmasına varacak derecede kötülükler ve felâketler baş gösterdi. O kadar ki diğer milletlerin gerisine düştük ve onlara bağımlı hale geldik. Bunun en açık kanıtı, en büyük başkentlerimizin ve en



yüksek minârelerimizin utanç verici bir işgâl altında olmasıdır... Fazla söze gerek yok, içerisinde günlük yaşadığımız vâkıa, açıklama getirmekten daha somut ve tanımlama yapmaktan daha nettir. Bu da kat'î bir delâlet ve tartışmasız bir doğruluk ile delâlet etmektedir ki çözüm ve ümit, takdire şâyân bir dönüş ile İslâm'a dönmektir; onunla yaşayarak, onu taşıyarak ve onun uğrunda ölerек...

İşte buradan, bir şaşkınlık ve ihtilaf başladı: Peki, takdire şâyân bir dönüş ile İslâm'a nasıl döneceğiz? Sonra hareketler, cemaatler ve faaliyetler kâim olmaya ve araştırmaya başladı: Nasıl ve nereden başlayacağız? Filistin'i kurtarmaktan mı, Endülüs'ü mü? Yoksa zekâtları toplayıp fakirliği bitirmekten mi? Okullar inşâ ederek cehâleti bitirmekten mi? Yoksa Allah'ın haramlarını korumak için hadleri ikâme etmekten mi? Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in hadislerini tahkik etmekten mi? Yoksa hakları edâ etmekten ve yöneticilere dayanarak İslâm'ı tatbik etmekten mi? ... Böylece işler birbirine karıştı, cemaatlerin ihtilâfları sürüp gitti ve çabaların paramparça olması ile birlikte yönelimler de darmadağın oldu, hem de kurtuluş için lâzım olan her şeyin bir araya toplanmasını gerektiren koşulların en zifirî olduğu bir sırada... Ardından gidişâtın daha da karmaşıklaşması ve uğraşların iyice dağılması ile birlikte içinden çıkılmaz bir hâl aldı. Lisân-ı hâl, âdeta "*Hiçbir çıkış yolu yok mu? İslâm Ümmeti'nin, önceki izzetine dönüş ve şu en şiddetli çıkmazından çıkış metodunu sınırlandıracak dosdoğru bir bakışı olan yok mu?*" demeye başladı.

Ümmet'in izzetten zillete, birliktelikten

parçalanmışlığa, zenginlik ve üstünlükten fakirlik ve düşkünlüğe dönüşen bu durumu, Müslümanların birçok evlâdını, bu problemlerden çıkış üzerinde uzun süre düşünmeye sevk etti. Ardından baştanbaşa nice ülkelerde nice cehtler harcandı, hareketler kuruldu, çalışmalar yapıldı. Bilhassa el-Kuds'te, mesuliyete karşı ince ihsâslı, fâik şuurlu ve derin-aydın fikirli Şer'îş Şerif Kâdîsi Allâme Takıyyuddîn en-Nebhânî ve beraberindeki bir grup muhlis-uyanık âlimler topluluğu, hem Müslümanların merkezî meselesini sınırlandırdı, hem de buna yönelik şer'î köklü çözümü sınırlandırdı. Ardından İslâmî Hilâfet Devleti'nin ikâmesi ile cisimleşen şer'î çözüme varılması tamamlanmış oldu. Böylelikle çalışmaları için lâzım olan fikir ve metot hükümlerini sınırlandıran bir topluluk veya hizb kurmaları kaçınılmaz oldu. İşte bu topluluk, Hizb-ut Tahrir oldu.

Nitekim Hizb-ut Tahrir, kendisini hakîkî kurtuluş vazifesini yüklenmeye adadı; Ümmet'i, acısını çektiği içsel fikirlerin, görüşlerin, duyguların ve nizâmın egemenliğinden kurtarmaktan başlayarak ve bu vazife ile kurulacak İslâmî Devlet olan Râşidî Hilâfet Devleti ekseninde âlemin kurtuluşuna ulaşarak...

Hizb tarafından üstlenilen bu kurtuluş vazîfesi ile kâim olmak, kolay bir iş olmadığı gibi, içerikten yoksun genel konuşmalar kâbilinden de değildi. Bilakis Hizb, ulaştığı her şeyde, sınırlandırılmış çalışmanın gerektirdiği tüm detaylara yönelik ciddi, köklü ve sınırlandırılmış bir etüt yaptı, tüm sebeplere ve müsebbiplere, parçalara ve bütünlere parmak bastı, bütün bunları şer'î mikyaslar ve fikirler üzerine binâ etti. Ardından vâkıyı düşünenin

ve araştırmanın kaynağı değil de konusu kılarak, nesnellik ve tam bir dikkat ile vâkıanın teşhîsine girişti, pratiklik kâidesi çerçevesinde ihsâstan düşünmeye, gâyeyi sınırlandırmaya ve bunu gerçekleştirmeye götürecek çalışmalara intikâl etti, tüm bunları Akîde ile irtibatlandırarak ve İslâm'ın Ümmet'i parçalanmışlığından sonra yeniden vahdetine kavuşturmaya muktedir olduğu, içerisinde merkezî meseleyi sınırlanmaya ve bu ekseninde Müslümanların tüm meselelerini çözmeye muktedir bir tākât bulunduğu inancına teslimiyetten hareketle... İşte bütün bunlar çerçevesinde, tafsîlâtının tüm mânâları ile çözümün ancak Hilâfet ile mümkün olduğu sonucuna vardı. İşte Hizb'in ulaştığı en önemli başarı budur ve bu, gerçekleşmesi uğrunda fedâkârlık ile kendisini verdiği en azametli vazîfedir, o kadar ki izzet ve şeref nasıl ikiz kardeş gibi iseler artık Hilâfet ve Allah'ın inzâl ettikleri ile yönetim de, Hizb-ut Tahrir ile özdeşleşti ve artık Allah'a hamdolsun ki Hizb, Allah'ın tevfiği ile, Müslümanların tüm meselelerinin çözüm potansiyeline erişti. Bundan da önemlisi, ikinci başarı ve Hizb'in omuzladığı ikinci vazîfedir ki bu, birbirini destekleyen şer'î delillerden kaynaklanan ve sağlam istidlâlin ve aynı seviyede kesin ciddiyetin yönlendirdiği pratik şer'î metottur ve bu, dâvâ adamları üretmesinden başlamak üzere, fikrî ve yapısal olarak toplumu değiştirme, köklü ve kapsamlı bir inkılap gerçekleştirme, sahîh bir kalkınma meydana getirme ve Nübüvvet Minhâcı üzere Râşidî Hilâfet'i, başının emsâlsiz tâcı edinen İslâmî bir toplum inşâ etme kudretine muktedir bir kitleleşme oluşturmasında ve devletin ihtiyaçlarını karşılaması, varlığını ve cihazlarını

inşâ etmesi, muhâsebesini yüklenmesi ve İslâm Risâleti'nin tüm âleme taşınmasında İslâmî Ümmet'e liderlik etmeye hazırlaması ile sona ermek üzere, üstlendiği projenin zorunluluklarının gerektirdiği hususlara ulaşmak üzere tutunduğu tüm sebeplerde gâyet zâhirdir.

Yine bu kültür; başta İslâm Nizâmı, Hizb-ut Tahrir Mefhumları ve Hizbî Kitleleşme olmak üzere benimsediği kitaplarda da zâhirdir. Zîra bunlar ekseninde, îmân yolu üzere temellendirilmiş tuğlalarını ve hücrelerini oluşturmaya, ardından rûhî esâs üzere kalkınma yönüne yönlendirilmiş akliyeti ve nefsiyeti inşâ etmeye başladı.

Hizb'in bu kültür dâhilinde benimsediklerinden olan İktisâdî Nizâm, ne kadar çetrefil olursa olsun iktisâdî âlemin problemlerini, çerçevesinde çözümlenmek üzere İslâm'daki iktisâd siyâsetinin ekseninde cisimleştiği şer'î hükümlerdir ve bu bağlamda İktisâdî Nizâm, refâhı ve yaşam konforunu gerçekleştirebilecek yegâne sâlih nizâm olarak öne çıkar. Nitekim kitabın mukaddimesinde, günümüz dünyasında egemen iktisâdî nizamlar; eşsiz bir model, inkâr edilemez pozitif deliller ve süregelen bir meydan okuma ile çürütülür.

Yine Hizb, İslâmî âileyi düzenleyici hükümleri ele alan, toplum içerisinde istikâmet, inşâ ve yükseliş arasını emsâlsiz bir nizâm ile ve ailelerinin parçalanmasına, kadının aşağılanmasına ve en düşük seviyelere indirilmesine yol açan tüm beşerî nizâmlara meydan okuyan bir model dâhilinde birleştiren bir sınırlandırma ile erkeğin kadın ile olan alâkasını sınırlandıran bir nizâm dâhilinde şerefi ile yakınlığını, iffeti ile binâsının

sağlamlığını bütünleştiren İslâm'da İctimâî Nizâm'ı da benimsedi. Evet, tüm bunlar, Müslümanlar nezdinde iffet, şeref ve üstünlük dolu mâziye yönelik ümit ve özlem yayan bir modeldedir.

Yine Hizb, Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Alâ Âlihi ve Sellem]'in yönetiminden son Halîfeye kadar geniş bir zaman aralığından istifâde ederek bey'at hükümleri, in'ikâdının şartları ile efdâliyetlerinden başlayıp Halifenin muhâsebe edilmesi ile ona nasîhat edilmesinde sona ermek üzere, yönetime ilişkin şer'î hükümlerin her birini ele alan İslâm'da Yönetim Nizâmı'nı da benimsedi. Hizb'in benimsediği bu İslâm'da Yönetim Nizâmı, dünyadaki tüm yönetim nizâmlarına, hem yapısal kuvvet ve kudret, hem de idâre, istikâmet ve şûrâ bakımından meydan okuyan bir model dâhilinde seçkin bir doküma koleksiyonudur. Nitekim Hizb, bu bağlamda, ictihâdın müteber metoduna uygun olarak şer'î delillere dayalı, tatbîke hazır maddeler içeren Anayasa Mukaddimesi'ni benimsedi ve teşriî-fikhî hazırlıkları çerçevesinde Ümmet'i, fıkın altın çağlarının mis kokusuna ve fâkihlerin meclislerinin harâretine götürdü. Şüphesiz ki tüm bunlar, geri dönüşü imkânsızdır diyerek İslâm'ı bir kenara bırakanlara meydan okuyucu bir güçtedir. Nitekim Hizb, çağlar ne kadar değişirse değişsin, vebâlıların vebâsı ne kadar azarsa azsın, septiklerin vehimleri ne kadar çoğalırsa çoğalsın, İslâm'ın her zamanda ve her mekânda insanlar için sâlih bir ideoloji olduğuna dâir bir kamuoyu şekillendirdi. Zîra İslâm, dâima üste çıkar ve ona asla üstün çıkılamaz.

Muhakkak ki Hizb benimsediklerinde, Ümmet'e

dînine olan güvenini yeniden kazandırmaya, Akîdesi ve hayat nizâmı ile İslâm'ın kuvvetini izhâr etmeye, İslâm'ın diğer dînler gibi mânevi, duygusal, ahlâkî bir dîn olup içerisinde hayat sorunlarını hakikî bir çözüm ile çözecek nizâmı bulunmadığına dâir Batı'nın pompaladığı fikrin yanlışlığını açığa vurmaya da hırs gösterdi. Nitekim gerçek bunun aksine idi ve Hizb, İslâm'ın, Rûhî-Siyâsî bir Akîdesi bulunan bir dîn olduğunu, bundan da sadece Müslümanlar için değil, bilakis tüm âlem için hayatın tüm sorunlarına çözümler kaynaklandığını gözler önüne serdi.

Hilâfet'in yıkılmasının üzerinden on yıllar geçtikten sonra Hizb'in kuruluşu öylesi zifiri karanlık şartlar altında gerçekleşti ki Ümmet'in, Hilâfet'in hayata geri döneceğine dâir ümidi kalmamıştı. Öylesi şartlar ki bu ümitsizlik İslâm Ümmeti'ni, düşmanlarından, nizâmılarından ve milliyetçi-vatancı bağlardan kalkınma ve kurtuluş ilhâmı aramaya sevk etmişti. Oysa bunlarla inhitât uçurumunun dibine yuvarlanmaya gittiğinin farkında değildi. Allah'ın fadlı ve tevfiği ile, işte böylesi koşullar altında, Allah bu Ümmet'e İslâm'ın aslanlarından bir aslan bahşetti ki o, Allâme, Muceddid, Hizb-ut Tahrir'in Müessisi Takiyyuddîn en-Nebhânî [Rahimehullah] idi. Böylece Ümmet'in izzetli olduğu ilk dönemine geri dönüş projesini ortaya attı, ardından her bir yana İslâm'ın hamiyetini yaydı, adam gibi adamların kalplerini Akîdenin nûru ile aydınlattı. Hem Allah'ın vaadine güveni tazeledi, hem İslâm nizâmına güveni tazeledi, hem de varlık sahasına, -kaçınılmaz, tatbik edilir ve diğer tüm dînlere üstün gelecek bir risâlet olarak-

kesinlikle geri döneceğine güveni tazeledi. Nitekim böylelikle kültürlendirmede, el-Mustafâ [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in adımlarını izleyerek, Sahâbe kitlesinin sîretini yinelemek üzere kuvvetle adım atacak bir Hizb inşâ etmeye çalıştı. Ardından seyirde istikâmet, idârede salâbet ve Akîde'de sebât üzere dâveti taşımaya muktedir, seçkin İslâmî şahsiyetler çıkarttı. İslâmî Şahsiyet kitabına âşına olanlar; böyle bir zamanda Ümmet'in yeniden, târihin mecrasını şekillendirmeye muktedir adamlar olarak, devlet adamları, yönetim adamları, fikir adamları ve siyâset adamları yeşertebilmesi için en şiddetle ihtiyaç duyduğu çekirdeği Ümmet'te üreten o fikrî momentini görürler.

İşte Hizb'in benimsediği bu kültür, hem dâveti taşıyanlar için, hem de Ümmet için bir azık teşkil eder ki Ümmet onlarla yükseklerden yükseklere yükselir. Aynı zamanda dâveti taşıyanları da hedeflerini birleştirmek üzere ümmetlerini, görüş olarak, fikir olarak ve hüküm olarak eritmeleri için uykusuz bırakır ki Ümmet, izzetine ve kalkınmasına götüren caddede yürüsün. Yine bu bağlamda Allah'ın Hizb'i, fikirlerin, mikyasların ve bilhassa bunlardan esâsî ve tafsîlî hususların çoğunu billurlaştırma vazîfelerini üstlenmede nasıl muvaffak kıldığını da hatırlatalım. Bunların en önemlisi, aklın sahîh bir târif ile târifidir. Zira bu suretle, birçok Müslüman ve gayri-muslim âlimin gerçekleştirmeyi düşlediği muazzam bir başarı gerçekleştirdi ve bu billurlaştırma ile araştırmanın sınırlarını belirledi. Şöyle ki; aklı sınırları ile sınırlandırdı ve bu sınırların dışındaki araştırmanın ancak doğru yolu ihlâl ve ondan çıkış olduğunu ve hissini

ötesinde düşünülemediğini, araştırma yapılamayacağını değerlendirdi. Haddizâtında bu, çıkmazdan çıkmaya götürdü. Oysa gölgeleri Müslümanların geneli üzerinde dolaşan âlimlerin çoğu bunun sıkıntısını çekiyordu.

Hizb'in billurlaştırdığı en bâriz fikirlerden biri de, kişinin önemli olan unsurlara parmak basması ve bu çerçevede toplumların kalkınma veya ıslah yoluyla değişiminin tamamlanması açısından, toplumların hakikatini açığa çıkaran bir târif ile toplumun târifidir. Bu hakkıyla gerçekleştirilmiş bir başarıdır ve İslâm esâsı üzere sahîh kalkınma yolunun başında bulunan Müslümanlar için bir ilktir. Oysa bu dönemde Müslümanlardan bir kısmı, toplumun vâkiasını fertlerden müteşekkil olarak ve ferdin ıslâh olması halinde toplumun da ıslâh olacağı şeklinde gören Kapitalist ideolojik bakışın tesirinin sıkıntısını çekiyordu. Nitekim bu Müslümanlardan çoğu, böylesi mefhumların tesiri ile, değişim sürecinde bocaladıkları uzun seneler boyunca bu karanlık içinde kaldı. Kezâ Allah [Subhânehu ve Te'alâ] Hizb'i, Müslümanların kendileri dışındaki diğer fikir ve ideoloji sahiplerinden neleri almalarının câiz olduğunu ve neleri almalarının câiz olmadığını bilmelerini sağlayacak biçimde hadârat ile medeniyet ve ilim ile kültür arasını disiplinli sahîh bir ayırım ile ayırmaya da muvaffak kıldı. Böylece bu alanda Ümmet'i bocalamaktan kurtardı. Yine Allah [Subhânehu ve Te'alâ] Hizb'i, Müslümanları aldatici rûhânî duygulardan uzaklaştırmak ve sahîh ruhâniyetini, Yaratıcı'ya kulluğa ve selîm bir yönlendirme ile Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'yı râzı etme



operasyonuna yönlendirmeye sevk edici kılmak üzere Rûh, Rûhâniyet ve Rûhî Yön kavramlarının mânâlarını billurlaştırmada da muvaffak kıldı.

Hizb'in billurlaştırdığı diğer fikirlere gelince; onlar da en az, bu bağlamda izhâr edilmesi zahmetli bir hayatîyet ve ehemmiyet arz edecek derecede Müslümanların sıkıntısını çektiği bu mikyaslar kadar önemlidir

Ayrıca Hizb, Allah'ın yardımını dileyerek, Ümmet'i mecdin zirvesine yeniden oturtmak üzere izzetin, dosdoğru delilin ve üretkenliğin adresi olması itibariyle ictihâd kapısını açmaya yöneldi. Nitekim ictihâd kapısının açılması, Müslümanların ve âlemin yenilenen tüm sorunlarını ve müşküllerini çözer. Bu bağlamda Hizb, Müslümanların hayatlarındaki, devletlerindeki ve toplumlarındaki itici güce, tüm ağırlığı ve ısrarı ile ışık tuttu ki İslâm'ın ve Arap Dili'nin kuvvetlendirdiği bu güç, bunlarda bulunan etkileme, genişleme ve yayılma kudretinden olabildiğince biriktirir, böylelikle Ümmet'i, sayesinde hayat bulduğu ve uğrunda var olduğu bir risâletin sâhibi olarak olması gereken konumuna döndürür. Bununla birlikte Hizb, sırf ictihâd kapısını açmakla yetinmedi, aksine o kapıdan kuvvetle içeri girdi. Nitekim bakış sâfiyeti ve fikir arılığı kazandıran şer'î usûle dayalı olarak disiplinli bir ictihâd operasyonu ile kâim oldu. Ardından bu esâs üzerine, kendisi için koyduğu gâyeyi ve hedefi gerçekleştirmek üzere çalışması için lâzım olan kültürünü benimsemekle kâim oldu. Hak ve târih adına konuşmak gerekirse deriz ki Hizb'in ictihâd kapısını açması, oradan girmesi ve disiplinli benimseme yapması; yeniden doğmak üzere

Ümmet'i dününe döndürecek en azametli başarı ile kâim olmaktadır.

Hizb, İslâm'ın değiştirme metodu olan Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Alâ Âlihi ve Sellem]'in ittibâsı vâcib olan metodunu tanımlarken, Akîdevî bir yöneliş ile yöneldi. Nitekim şer'î delillere ve şer'î istidlâle bağlılığı ve el-Mustafâ [SallAllahu Aleyhi ve Alâ Âlihi ve Sellem]'in üzerinde seyrettiği aynı şer'î minhac üzerindeki bağlılığında, salâbetinde ve sürekliliğinde muttasıf olduğu ideolojilik vasıf, dikkatinde ve celâdetinde apaçıktır. Bu da Allah'ın tevfiği ve fadlı sayesinde oldu ve yüce dağlar gibi dimdik ilerledi, Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Alâ Âlihi ve Sellem]'in şu kavlini dilinden düşürmeyerek: «

» *“Vallahi, ey amca! Bu işi terk*

*etmem üzere, velev sağıma güneşi ve soluma da ayı koysalar, yine de vazgeçmem! Tâ ki ya Allah onu izhâr eder, ya da ben onsuz helâk olurum.”* İşte bu sarâhat, bu salâbet ve bu sıdk; başta Amerika ve araştırma merkezleri olmak üzere büyük devletleri endişelendiren muazzam bir yankı uyandırdı ve açık bir delil olmak üzere bu, ileri gelenlerinin ağızlarından dökülen sözlerinden belli oldu, kalplerinde gizledikleri ise elbette daha büyüktür.

Yine bu bağlamda zikredelim ki İslâmî Âlem'in kalbine saplanan Küfrün mızrak başlarından en sinsi biri olan siyâsî-askerî General Glop Paşa'nın yaptığı bazı toplantıların koridorlarında Hizb-ut Tahrir ile alâkalı

olarak şöyle dediği dışarı sızmıştı: “Bu Hizb, Haçlı savaşlarını tekrar geri getirmek için ayağa kalkmıştır ve o, dediği her şeye kast ediyor.” Böyle diyerek sorumlu yöneticileri, bu Hizb’i ortadan kaldırmaları için uyarıyor ve harekete geçiriyordu. Bundan ötürü gördük ki bu nizâmalar, Hizb’in boğazını şiddetle sıkmaya, bilhassa canını yakacak şekilde acımasız ve boğucu bir medya ablukası altına almaya başladılar.

Muhakkak ki Hizb-ut Tahrir, Müslümanların meselelerini, Akîdeye yönelik çerçevesinde köklü çözüm ile çözme sorumluluğunu üzerine alan yegâne hizbdir. Bunu da merkezî meseleyi; şer’î, uyanık, nesnel ve İslâm’ın buna ilişkin metoduna bağlı bir sınırlandırma ile sınırlandırarak başardı.

Yine Hizb, toplumun fikrinin ve hissinin işrafı sorumluluğunu da omuzlarına aldı ki onunla birlikte toplum ile kötüye gidiş arasını açan hakikî kalkınma ekseninde seyretsin ve Allahu Te’alâ’nın rıdvânına nâil olmadıkça gerçekleşmeyecek olan saadete onunla birlikte ulaşsın. Yine Hizb, tüm bunlarda, ehline yalan asla söylemeyen dirâyetli bir liderin davrandığı gibi davranmayı da sürdürdü ki uyanık basîret gözü üzere Ümmet’i potasında eritmeye, sonra fikirlerini, görüşlerini ve hükümlerini birleştirerek hedefini birleştirmeye güç yetirebilsin de Hilâfet’in ikâmesi için, Cihâdının başlatılması için ve Akidesinin taşınması için yanıp tutuşan Ümmet’in hayatı ve ilhâm kaynağı Akîde, Hilâfet ve Cihâd haline gelsin. Ve uzun yıllar boyunca kendisine isticâp edilmesinden ümit kesmesinin ardından, bugün artık Ümmet içerisindeki bu ihsâsların âyân-beyân

olduğunu görüyoruz.

İşte bugün Hizb artık, Allah'ın fadlı ve inâyeti ile, Hilâfet'in kapısını çalmaktadır. Arkasındaki Ümmet de bakışlarını her an o kapının açılmasına çevirmiş durumdadır. Hiç şüphesiz bizler, İnşâAllah, bunun kesinlikle çok yakın olduğunu görüyoruz ve gözlerimiz ile de göreceğiz, bi-İznillah. Zîra bizler, Rabbimizin vaadini kesinlikle tasdik ediyoruz ve sürekli bu vaad ile müjdeliyoruz. İşte bunlar, gerçekten Nusretin müjdeleyicisi ve mukaddimesidir. Geriye dönüp bakarsak, dün ile bugün arasındaki geniş farkı rahatlıkla görürüz. Daha dün Hizb, kendisine açılın diye tek başına toplumun kapısını nasıl çalmış ve yalnızca kendisine açılınca kadar fikrî ve akîdevî bir tokmak ile çalmayı nasıl sürdürmüştü ise bugün de Hilâfet'in kapısını öyle çalmaktadır. Arkasındaki Ümmet de, Hizb'e nusret ile nusret versinler diye azametli, kuvvetli ve kudretli evlatlarını ayağa kaldırmaktadır ki, kendilerini Allah'ın inzâl ettikleri ile yönetsinler, ne Doğulu ne Batılı olan Râşidî Hilâfet'i geri getirsinler de Hilâfet, Ümmet'in sayesinde hayat bulduğu ve uğruna var olduğu Akîde'ye dayalı Cihâd ile kâim olsun, Ümmet de dârı olan Dâr-ul İslâm'a geri dönsün, râyesini taşıсын, onunla gölgelensin, diğer râyeleri ayakları altına geçirsin... O günler ne azametli günler olacak ve o saatler ne saadetli saatler olacak, bi-İznillah...

Sonra Hizb-ut Tahrir, Hilâfet'in ikâmesinin öncesine yönelik başarıları ile de sınırlı kalmadı. Bilakis Hilâfet'in sonrasına yönelik bilinçli ve ideolojik mütalaalarda da bulundu, sorumluluk ve uyanıklık ile muttasıf oldu.

Nitekim Hizb'in, Râşidî Hilâfet'in ikâmesinden sonrasına yönelik mütalaalarından en bâriz olanları şunlardır:

1. Gerilemeksizin dönüşen toplum içerisinde bir güvence olarak kalmaya devam edecek ve şer'î hükümlerin gerektirdikleri çerçevesinde doğrultmak, ehli hakkında sadâkati desteklemek, muhâsebe etmek, nasihat etmek ve ehli hakkında zâfiyeti eleştirmek üzere Devlet'in tâkipçisi olan İdeolojik bir Hizb olarak vazîfesini üstlenmeyi sürdürecektir ki zaten Hizb'in bu konuda benimsemeleri mevcuttur.
2. İslâm'ın emîn bir bekçisi ve Ümmetinin vefâkâr bir hizmetçisi olmaya, İslâm'dan olmayanları uzaklaştırmaya, müphem olanları billurlaştırmaya, yenilenen her hususta nasslarını telaffuz etmeye, taşınmasına ve dâvetine hırs göstermeye, işlerinin riâyetini ihlâl etmemesi bakımından şer'î hükümlerin gerektirdikleri çerçevesinde maslahatlarına karşı uyanık kalarak Ümmetine hizmet etmeye devam edecek ve bu alanda Hizb, hem Hilâfet'in ikâmesinden önce ahdedtiği gibi Ümmet'e vefâkâr olmayı sürdürecektir, hem de üretkenliği ile, tecrübesi ile ve cesâreti ile Ümmet'e desteğini pekiştirmeyi sürdürecektir.
3. Devlet'in gölgesinde hizbî sorumluluğunun yüklediği gözetim çerçevesinde başarılarını korumaya yönelik tüm sebeplere sarılmaya da hırs göstermeye devam edecektir ki kendisinden önceki selefinin olduğu gibi Ümmet; Akîde, Hilâfet ve Cihâd Ümmeti olabilsin, azîz başarıları ile yaşasın ve risâletini arı-duru bir halde taşısın da Rabbi ondan râzı, o da Rabbinden râzı

olsun.

**Sözün hülâsası:** Muhakkak ki Hizb-ut Tahrir, tüm donanımı ile Büyük Hilâfet Projesi sorumluluğunu üzerine almış, bu uğurda hayırlı şebâbını seferber etmiş, yine bu yönde Akîde, Hilâfet ve Cihâd'ın, Ümmet'in yanıp tutuştuğu emel haline gelmesi için bir kamuoyu oluşturmuş, bunu, uzak doğuda Cakarta'dan uzak batıda Rabat'a kadar ihlaslı bir emel olarak haykırmış ve Hilâfet'i yeniden döndürmek üzere, Müslümanların dârına İslâmî hayatı geri getirmek üzere, İslâm'ı tüm âleme bir hayır risâleti olarak taşımak üzere, Hizblerine nusret vermeleri ve sözlerini birleştirmeleri için kuvvet ve kudret ehlerinden olan evlatlarının desteğine ağırlık vermiş ve Hizb'in bi-Fadillah biriktirdiği bu servete binâen, ektiği semere artık olgunlaşmış ve bi-İznillah hasadının zamanı gelmiş ve İnşâAllah Hilâfet için îlânından başka bir şey kalmamıştır.

**İşte o gün mü'minler de Allah'ın nusreti ile ferahlayacaklardır.** [er-Rûm 4]

## Dâvetin İlk Neslinden Şebâb ile Röportajlar

Hizb-ut Tahrir ile birlikte daveti taşıyan ilkler, dâveti taşımaktan men edilmek üzere baskıya, engellemeye, tutuklamaya, göçe, sürgüne ve hapse mâruz kaldılar. Ancak onlar tam bir azim ve sebât ile dâveti taşımaya devam ettiler ve birçok Müslümanın bu hayırlı dâveti taşımaya sebep oldular. Hele onları, Hizb-ut Tahrir saflarında, gevşeklik göstermeden, üzüntüye kapılmadan, boyun eğmeden dâveti taşırlarken ve tüm azimleri ve kararlılıkları ile çalışırlarken bir görseydiniz, niceler onları takdir ederdi. Allah'tan, Hizb'in saflarındaki varlıkları ile dâveti şereflendiren böylesi kimselere, yakın bir nusret ile ikrâmda bulunmasını niyâz ediyoruz. Muhakkak ki bu, Allah'a hiç de zor bir şey değildir.

"el-Vâî" ilk nesilden bazı şebâb ile yapılan röportajları nakletmiştir. Onlardan kimileri kendilerini bu dâvet uğrunda fedâ etmiş, kimileri de dâvetin nice zahmetlerine katlanmıştır. İşte onlar, yolun başında dâvetin karşı karşıya kaldıklarına ve kalageldiklerine, hak dâvetin halakalarının Âdem [Aleyhi's Selâm]'dan başlayıp Nebîlerden ve Rasullerden [Aleyhim-us Selâm] geçerek Kıyâmet saatine kadar hep mütecânis olduğuna numune ve örnek niteliğindedirler. Bu röportajların metinleri özetle aşağıdakilerdir:

### **Birinci Röportaj: (70 yaşındaki) el-Hacc Ebû Râtîb**

**Soru 1:** *Dâvet ilk olarak Filistin'de ve tam olarak el-Kuds ve el-*

*Halîl şehirlerinde başladı. Müslümanların vâkîası o günlerde nasıldı ve bugün nasıl?*

**Cevap:** Müslümanlar o dönemde karanlıkta idiler ve bu durumda olduklarının da farkında değildiler. Çöküş emâreleri, mevcut durumları ile zaten bağdaşmayan konuşmalarına da yansyordu. O kadar ki insanlar kralları ve liderleri ile övünüyorlardı. Meselâ; yakışıklı olduğu ve şık giyindiği için Kral Fâruk ile övündüklerini işitiyorduk. Diyorlardı ki "bu adam Mısır'ın ve Sudan'ın kralıdır." Yine güya Arap Devrimi'nin lideri olan Emîr Abdullah bin el-Huseyn bin Ali ve kezâ "Glop Paşa" lakaplı İngiliz Glop hakkındaki konuşmalarını da işitiyorduk. Çünkü insanlar Ürdün'deki kabilelere hızlı bir uyum sağladığı için onu methediyorlardı. Herhangi bir kral veya lider ülkeyi ziyaret ettiğinde o konvoyu ile geçerken insanlar onu görmek için can atıyorlar ve birbirleri ile yarışıyorlardı. İnsanlar değişime muhtaç olduklarının farkında olmadıkları için liderden herhangi bir beklenti içinde değillerdi. O günlerde okunan, Mısır ve Lübnan'dan gelen gazeteler de spor haberleri ile dolu olduğu gibi bulmaca, karikatür, kralların sarayları, oturdukları köşkleri, kraliçelerin gezileri, konuşmaları ve sıkça yaptıkları ziyaretleri hakkında haberleri vardı. Asıl musîbet ise insanların okuduklarını kanıksamış olmalarıydı. İşte bu, o günlerde ümmetin yaşadığı çöküntü manzaralarından bir kesittir.

Bugün ise Allah'a hamd olsun ki O'nun fadlı ile, Hilâfet'i kurarak İslâmî hayatı yeniden başlatmak üzere Hizb-ut Tahrir'in liderliğini yaptığı davet yerleşti ve kök



saldı. Artık Hilâfet Devleti'nin kurulması aşamasında büyük bir mesâfe kat edildiğini söyleyebiliriz. Çünkü insanlar, İslâm'dan olmayan tüm şiarlardan uzaklaşmaya ve çirkin görmeye, Hilâfet'e dâvetten başka bir yol olmadığını anlamaya başladılar. Öyle ki artık İslâm âlemindeki insanların geneli, Hizb-ut Tahrir kurulmadan önce hayal görülen Hilâfet'i bekler oldular.

**Soru 2:** *İslâmî yönetimin kaybolduğu bir dönemde yaşadığımızdan dolayı ne hissediyorsunuz?*

**Cevap:** Bu soruya iki yönden cevap verilebilir. Birinci yön, üzerimize Kâfir milletlerin üşütüğü, bizleri musîbetlerin kuşattığı ve İslâmî yönetimin kaybolduğu Dâr-ul Küfürde yaşadığımızdan dolayı çok acı çekiyorum.

Diğer yönden ise, değişime muhtaç İslâmî olmayan bir toplumda yaşadığımdan dolayı bunun Allah'ın bir lütfü olduğunu hissediyorum. Yine Allah Subhânehu beni amellerin en hayırlısı olan ve insanları zulumâtta nûra çıkartan değişim amelinde bulunmamı sağlamasından dolayı da mutluyum. Şüphesiz bu, Allah'ın bir lütfudur. Çünkü bir Müslümanı, İslâmî yönetimi yeryüzüne geri getirmek için çalışmaya müyesser kılan O'dur. Üstelik bu durumun, asrın ender fırsatlarından olduğunu söylemek de mümkündür. O halde bu fırsatı değerlendirerek Allah'ın her Müslümana farz kıldığı değişime katılanlara müjdeler olsun. Yine bu durum, değişim ecrinden mahrum kaldığı bir halde, İslâmî yönetim altında yaşamış olanlar için hiç de kolay olmayacaktır. Nebilerin ameli

olan bu zorlu siyâsî amel ancak Allah'ın kolaylaştırdığı kimseler için kolay olacaktır. Kimileri bu amelin azîm ecrini, sadaka-i câriyeler ile elde edeceklerini sanmaktadırlar. Fakat sadaka-i câriye nerede, bu ameli işleyenin, ileride hatta Kıyâmet saatine kadar İslam'a girecek herkesin sevâbını nâil olmasına vesile olan bu azîm amel nerede?

Şayet insanlar bu hakîkati anlamış olsalardı, Allah'ın hükmünün yeryüzüne geri getirilmesi için çalışmaktan hiçbir kimse geri kalmazdı.

**Soru 3:** *Hizb'in kurucusu Şeyh Takıyyuddîn en-Nebhânî [Rahimehullah]'tan ders aldınız mı? Dikkat çekici olarak ne söyleyebilirsiniz?*

**Cevap:** Tabii, Şeyh Takıyyuddîn en-Nebhânî'den ders aldım ve halakada bizimle birlikte, Şeyh Ğânim Abduh, Şeyh AbdulAzîz el-Bedrî, Şeyh Ahmed ed-Dâ'ûr ve Şeyh AbdulKadîm Zellûm [Rahimehullâhi Cemîan] vardı. Şeyh Takıyyuddîn en-Nebhânî [Rahimehullah]'ın üretkenliği, onu anlatmaya ve tarif etmeye gerek bırakmıyordu. İnsanlar Şeyh'i tam bir takdir ile takdir ediyor ve ona ihtiram gösteriyorlardı. Diyebilirim ki şebâb ile emîrleri arasındaki ilişki; bizi Sahâbe dönemine götüren, Allah için kardeşliğe, tevâzuya ve takdire dayalı bir ilişki idi.

Efendime söyleyeyim, Şeyh Takıyyuddîn'in intizâmı etrafa zekâ saçıyordu. Hiç şüphesiz o, dâhî, müfekkîr ve örnek bir insandı.

**Soru 4:** *Genel olarak Müslümanlara, özel olarak dâveti taşıyanlara, iletmek istediğiniz bir nasihatınız var mı?*

**Cevap:** Tüm Müslümanlara Allah karşısında zimmetlerini kurtarmak, sorumluluktan kurtulmak için çalışmalarını, dâveti taşımalarını, Nübüvvet Minhâcî üzere Râşidî Hilâfet Devleti'nin kurulması şerefi gibi bu azîm şerefi nâil olmak için çırpınmalarını nasîhat ediyorum. Zîra kurulmadan önce onun için çalışmak ile kurulduktan sonra onun için alkış tutmak bir değildir.

### **İkinci Röportaj: (70 yaşındaki) Şeyh Ebî Me'mûn:**

**Soru 1:** *Müslümanlar bugün İslâmî Hilâfet'in dönüşünü bekliyorlar. Hilâfet fikrinin ve Müslümanların zihinlerinde yerleşmesinin menşei Hizb-ut Tahrir'dir, denilebilir mi?*

**Cevap:** Bu atılımda hiç kimse Hizb-ut Tahrir'in önüne geçmemiştir. Çünkü bu fikir, Ümmet'in sorunlarının çözümüne ulaşmaya yönelik geniş çaplı bir araştırmanın ve aydın bir düşünmenin neticesidir ve bu, Hilâfet'i geri getirerek İslâmî hayatı yeniden başlatmaktır. Evet, Hilâfet'e dönüş fikrinin menşei, gerçekten Hizb-ut Tahrir'dir.

**Soru 2:** *Özellikle 50'li ve 60'lı yıllar olmak üzere, davetin ilk günlerinde egemen şiarlar nelerdi?*

**Cevap:** Savt-ul Arab, Amman ve Bağdâd radyolarının hepsinde terennüm edilen, o dönemin gündemi olan Arap milliyetçiliği idi. Bu propagandalar, Ümmet'in uyanışı ve dînine yönelişi önüne konulmuş bir barikattı ve bu, Müslümanların hayatından bir zaman aralığına mâl olmuş, bir döneme damgasını vurmuştu.

**Soru 3:** *Hizb-ut Tahrir'in ortaya çıktığı ilk dönemlerde, insanların, yöneticilere ve mevcut nizamla güveni ne durumdaydı? Ve Ümmet, yöneticilerin siyâsî veya ictimâî veya iktisâdî hususlarda yaptıklarına nasıl bakıyordu?*

**Cevap:** Başta dediğim gibi, Ümmet karanlık içinde yaşıyordu ve birçokları nezdinde yöneticilerin bir konumu vardı. Bu yöneticilerin imajı; kahraman, mücâhit, Müslümanların sömürgecilikten kurtarıcısı şeklindeydi... Müslümanlara karşı ne tiyatrolar oynandı, ne entrikalar çevrildi de bu yöneticiler böylesi bir imaj kazandırıldı. Bunun için herhangi bir yöneticiyi ajan veya hâin diye suçlamak, hesaba çekilmeyi gerektiren büyük bir iş ve ağır bir suç olarak addediliyordu.

### Üçüncü Röportaj: Üstâz Ebu Hasan:

**Soru 1:** *Hizb ile taşınmanız nasıl oldu ve o dönemde Türkiye'nin içerisinde bulunduğu durum İslâmî açıdan ne şekildedeydi?*

**Cevap:** Hizbin kuruluşunun ilk yıllarından itibaren, ben Suriye'de ortaokul öğrenciyken elime beyannameler geçirdi. Bu yüzden Hizbin fikirlerinden erken yaşta haberdar oldum. Hizbin kuruluşu, hakikaten büyük bir cesâret ve basiret idi. Çünkü Osmanlı Hilâfet Devleti çatısında birleşen Müslümanların beldeleri Sömürgeci Kâfirler tarafından parçalanmıştı. İslam Müslümanlara unutturulmuş, İslam'ın siyâsî fikirlerini öğrenip İslam'ın siyâseti ile meşgul olmaları yasaklanmıştı. Bu yönde yoğun baskılar uygulanıyordu. İşte böyle bir ortamda Türkiye'de doğmuş olduğum halde babam beni 6 yaşındayken Türkiye'deki okullara göndermeyip "Umulur ki dinimizi öğrenebiliriz, Kâfir olarak yetişmeyiz" diye malını mülkünü satarak Suriye'ye götürdü.

O zamanın Türkiye'sinde, Müslüman kadın İslâmî kıyafetiyle sokaklarda dolaşamaz, dolaştığı takdirde elbisesinin yırtılması ve tartaklamayla karşı karşıya kalabilirdi. Ayrıca İstiklal Mahkemeleri kuruldu Türkiye'de. Şeyh Said gibi Hilafet'e dönüşü isteyen celil bir âlime karşı en şiddetli tepki gösterildi ve böylece o hareketin lideri idam edilerek Müslümanlara bir ders(!) verilmek istendi. Yani Müslümanlara şöyle bir mesaj verildi: "Eğer siz de Hilâfet'i ister ve buna yönelik bir harekete girişerseniz sizin sonunuz da böyle olur!"

**Soru 2:** Hilâfet'in yıkıldığı ülke olmanın utancını yaşayan Türkiye'de, Hizb-ut Tahrir'in liderlik ettiği Hilâfet'in yeniden kurulması düşüncesi kamuoyunda nasıl tepkilere ve yankılara yol açtı?

**Cevap:** Ben 1967 yılında Suriye'den Türkiye'ye döndüm. O yıllarda Hizb'e ilk operasyonlar yapılmış ve Hizbin liderleri yakalanmıştı. O dönemde çıkan gazetelerin neredeyse tamamı, büyük manşetler ile Hizb'den ve Hilâfet'ten bahsediyorlardı. Hatta o zaman muhâlefette olan Cumhuriyet Halk Partisi'nin Başkanı ve Mustafa Kemal'in en yakın arkadaşı İsmet İnönü, Meclis'te konuşurken, eline "İslam Nizamı" kitabımızı alıyor ve elinde sallayarak şöyle soruyordu: "*Bu kitabı kimler basıyor?! Bunun mâliyesi nereden geliyor?!*" Böyle diyerek Hükümeti suçluyordu. İçişleri Bakanı Faruk Sükan ise, Hizb'in ve Râşidî Hilâfet'i yeniden kurma düşüncesinin önüne geçmek için "*Yeniden Milli Mücâdele Teşkilâtı*" isimli kuruyordu. Bu teşkilât, bir yandan İslâmî fikirleri ve söylemleri kullanarak Müslümanları kendi tarafına çekmeye çalışıyor, diğer yandan Hizb'i, kitlesini ve fikirlerini tanımak için özel girişimlerde bulunuyordu.

Bu teşkilât, Türkiye'nin siyâsî hayatında önemli değişimlere yol açan önemli bir adımdı. Zîra geçmişte ve bugün siyâsî arenada Müslümanlara hitap eden akımların temelinde bu teşkilât vardır. Meselâ; Erbakan, Özal ve Erdoğan hareketleri önemli ölçüde bu teşkilâta dayanmaktadır. Hatta AKP Hükümeti'nin bazı bakanları, bu teşkilâtın eski üyesidirler. Dolayısıyla Amerikan ajanı AKP Hükümeti'nin bugün Hizb'e ve Hilâfet'e karşı takındığı düşmanca tutumun aslında böylesine derin bir tarihsel uzantısı vardır. Bir diğer ifadeyle, o zamanki İngiliz uşağı laikler ile Amerikan uşağı muhâfazakârlar, İslam Dâvâsına karşı tek yumruk olmuşlardı. Buna

rağmen, Ümmetin ürkek de olsa Hilâfet'e karşı bir rağbeti vardır.

### **Dördüncü Röportaj: Üstâz Ebu Hamza:**

**Soru 1:** *Hizb ile taşınmanız nasıl oldu ve o dönemde Türkiye'nin içerisinde bulunduğu durum İslâmî açıdan ne şekildeydi?*

**Cevap:** Benim davayla ve Hizb ile tanışmam şöyle oldu: 1965 yılında Ankara'daki Gazi Üniversitesi'nde öğrenciydim. O dönemde okuldan bir arkadaşım yanıma gelip bana "İngilizler ile işbirliği yapan Arap ve Türk hainleri, bizi arkadan vurdular. Bütün Arapları suçlamak doğru değil!" dedi. Bu söz bana çok farklı geldi ve hayran kaldım. Bunun üzerine Hizbî kültürü tedarik etmeye başladım ama bu arada okulu bitirdim ve üye olamadan tayinim çıktı. Gittiğim yerde kendi başıma dâvâyı taşımaya başladım. Bir yıl sonra, evimde bulunan beyannâmelerden dolayı, devleti yıkmak ve Mustafa Kemal'e hakâret etmek suçlamalarıyla yargılandım. İki yıl görevden uzaklaştırıldım. Bu süre içerisinde dâvâyı taşımayı sürdürdüm.

O dönemde üniversitelerde materyalist-komünist görüşler ve Laik Kemalist fikirler hâkimdi. İslam adına hiçbir şey yoktu. Böyle bir ortamda, İslam adına tasavvufi gruplar ile milliyetçi-ahlâkçı kitleler vardı ve onlar da gizli çalışıyorlardı. O sırada İslam'ın siyâsî yönünü vurgulayan kaynaklar, Üstaz Seyyid Kutup, Mevdudi ve

İhvân-ul Muslimîn'in kitapları vardı. Fakat bunların varlığı, kitlesel değil kültürel idi. Yani kitleleşmeden kopuk soyut düşüncelerden ibaretti. İşte Hizb-ut Tahrir, böyle bir ortamda İslâmî ideolojik kitlesi ve siyâsî fikirleri ile Türkiye'ye ilk kez damgasını vurdu. Türkiye'nin yöneticileri, bu vasıflarıyla Hizb karşısında şok oldu. Hizbin o zamanki liderleri, gizlice beyanname dağıtıyorlardı. Hatta dönemin İçişleri Bakanı Faruk Sükan, bu olaylar üzerine "günlerdir uyuyamıyorum" diyordu.

**Soru 2:** *Hilâfet'in yıkıldığı ülke olmanın utancını yaşayan Türkiye'de, Hizb-ut Tahrir'in liderlik ettiği Hilâfet'in yeniden kurulması düşüncesi kamuoyunda nasıl tepkilere ve yankılara yol açtı?*

**Cevap:** Ben buna birkaç örnek vermek istiyorum: O zaman bir gazetede bir karikatür yayınlandı. Karikatürde, bir adam berberde tıraş olurken bir başka kişi panik içinde telaşla içeri girip "Hizb-ut Tahrirciler geliyoor!" diye feryat ediyordu. Bir başka karikatürde de bir kadın karakola öfkeyle girip polislere "Bu Hizb-ut Tahrirciler bizim posta kutumuza da bildiri koymuşlar" diyerek şikâyetleniyordu. Siyâsî deha olmasıyla meşhur Sultan II. AbdulHamîd Hân, ülkenin gündeminin ne yönde ağırlık kazandığını karikatür dergilerini inceleyerek anlıyordu. Karikatürlerde bile Hilâfet'ten ve Hizb-ut Tahrir'den bahsedilmesi, kamuoyunda uyanan yankıyı anlamak açısından önemlidir.



Saldırının şiddetini daha iyi algılamak için o zaman yayınlanan bazı makâlelerden de örnekler verelim: Ağustos 1967'de İsmet İnönü'nün damadı olan laik yazar Metin Toker yazdığı bir makalede, orduyu göreve çağırarak şöyle diyordu: "Sağın gizli teşkilatı olan Hizb-ut Tahrir'in dağıttığı son beyanname mutlaka Milli Güvenlik Kurulunda dikkatle incelenmelidir... Beyannameden anlaşılan, bir yerde bir Halifenin seçilmesinin ciddiyetle düşünüldüğü ve ona Türkiye Müslümanlarının biat ettirilmesinin planlandığıdır." İnönü'nün damadı hatırladığım bir başka makalesinde şöyle yazıyordu: "Komünistler teşkilatlanıyor, Müslümanlar da teşkilatlanıyor. Fakat Müslümanlardan gelecek tehlike, Komünistlerden gelecek tehlikeden bin kat daha tehlikelidir!"

**Soru 3:** Tüm bunlar ışığında, Hilâfet'in, İslam düşmanları tarafından hem de bizim bu topraklarımız üzerinde yıkılmasından sonra, Dâr-ul Hilâfet'in merkezi olan İslambul'da, Konstantiniyye Fâtîhi Sultan Muhammed Han'ın Camii'nde, Hizb-ut Tahrir'in Hilâfet'in yeniden kurulmasına çağıran Nîdâ Ameli'ne şâhid olduğunuzda neler hissettiniz?

**Cevap:** Hamdettim Allah'a. Yani şimdi o anki duygularımı açıklamakta zorlanacağım. Ama tek kelime ile muhteşemdi. Allah Subhânehu'dan en yakın bir zamanda daha güçlüsünü ve daha çarpıcısını lütfetmesini temenni ediyorum.

Toplumda İslam'ın fikirlerine, bilhassa Hilâfet'e karşı apayrı bir merak söz konusu. Anlatmayı sürdürdüğünüz

zaman, ilgiyle dinliyor, ilgiyle karşılıyor. Tepki gösterse, korkuya kapılsa bile tepkisini o anda göstermiyor, düşünmeye başlıyor. Allah'ın indirdikleri ile hükmedecek, Küfrün zulmünü ve tuğyânını yeryüzünden silip atacak, İslam'ın hâkimiyeti tesis edecek, Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da, Keşmir'de, Çeçenistan'da kardeşlerimizin imdâdına koşacak, Allah yolunda Cihâd başlatacak azim bir siyâsî varlığa Ümmetimizin çok ihtiyacı var. Bu hem şer'î hem siyâsî, hem insânî bir zorunluluk. Hatta bilhassa kapitalizmin iğrenç kokusu tüm yeryüzünü ifsâd ettikten sonra tüm insanlığın buna ihtiyacı var. Bunun için üzerimizde ağır bir sorumluluk var. Şu da bir gerçek ki davayı ısrarla, samimiyetle ve ihlasla, levmedenin levminden korkmadan taşıdığımız zaman bu toplumun bu çağrıya eninde sonunda cevap verdiğini görüyorum.

Elhamdulillah o geçmiş günlerden bugüne bu şanlı bayrak taşındı. Ve bugün görüyoruz ki bu bayrak, şebâb tarafından en güzel bir şekilde taşınıyor. Ben bundan büyük bir gurur ve mutluluk duyuyorum, Allah'a Hamdu Senâlar olsun. İslam Ümmeti'ne böyle seçkin, cesur, kararlı ve azimli bir şebâb ile ikramda bulunan Allah'a ne kadar hamd etsek azdır. Bununla birlikte vakit, iyice keskinleşme ve gecemizi gündüzümüze katarak Tâğuta Allah'ın yardımı ile son darbeyi vurmanın vaktidir.

**Beşinci Röportaj: İmâm Şeyh Ebu Ahmed:**

**Soru 1:** *İlk olarak, Hilafetin yıkılışının yıldıönümü münasebetiyle hissiyatınızı alabilir miyiz?*

**Cevap:** Hilâfet hayatın, Allahu Teala'nın rızası doğrultusunda tanziminin ta kendisini ifade etmektedir. Hilafet İslam'ın yönetim şeklidir. Hilafet yok ise İslam hayatta yok demektir, yaşanmıyor demektir. Maalesef bu muazzam İslam Ümmeti, Hilafet yıkıldıktan sonra başsız bir vücut gibi kalmıştır. Kalkanını kaybetmiş ve artık bu vücuda her türlü hastalıklar bulaşmaya başlamıştır. Sömürgeci Kâfirler de bu Ümmete her taraftan saldırmaya başlamışlardır. Ümmetin kanadını kolunu kırmışlar ve etkisiz hale getirmişlerdir. 85 yıldır bu böyle devam etmektedir. Bu çok vahim bir durumdur. Hilafet olmadıkça bu Ümmet tekrar toparlanamaz. Eski gücüne, şerefli günlerine kavuşamaz. Hilafet olmazsa olmaz bir hayatiyettir. Hilâfet varsa var oluruz, Hilâfet yoksa yok oluruz.

**Soru 2:** *Hizb-ut Tahrir'in 70'li yıllardaki çizgisi ve hareket şekli ile bugünkü söylemini kıyaslayacak olursanız arada bir fark görüyor musunuz?*

**Cevap:** Hizb'in çizgisinde o yıllardan bu zamana esaslarda hiçbir fark yoktur. Çünkü Hizb, o zaman da esaslarda şer'i hükme dayanıyordu, bugün de esaslarda şer'i hükme dayanıyor. Şer'i hüküm kaynaklarında ve esaslarında hiçbir değişim olmadığına ve olmayacağına göre, Hizb'in esaslarında da hiçbir değişim olmadı ve

olmayacaktır. Hareket şekli ise Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Alâ Âlihi ve Sellem]'in metodudur. Üsluplardaki ve şer'î icthadlardaki değişim ise bir zenginlik ve Allah'ın lütfudur. Hizb'in benimsemelerini artırması da geliştiğini, yükseldiğini ve güçlendiğini göstermektedir.

Hilâfet, İslâmî Devlet, şer'î hükümlere bağlanma vâcibi, Hicâbın farziyeti, Ümmetin vahdeti, hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadan, devletin ajanlarından ve eziyetlerinden yılmadan İslam Dâvetini cesâret ve kararlılık ile taşıma azmi, siyâsî ideolojik kitleleşme gibi birçok ilkleri Türkiye'deki Müslümanlar ile tanıştıran, ölüm-kalım meselesini gösteren ve keskin tutumlar almaya sevk eden evvelâ Hizb-ut Tahrir olmuştur ve hâlen de bu lider konumunu korumaktadır.

Hilâfet, Müslüman halkların gündemine Hizb sayesinde girmiştir. Bizler 70'li yıllarda Hilafet fikri ile ortaya çıktığımızda Müslümanlar henüz Hilafet fikrinden çok uzaktılar. Ancak Hizb-ut Tahrir'in sürekli ve ödünsüz çalışmalarıyla, zaman içinde Hilafet fikri, Ümmet içerisinde olduğu gibi Türkiye'de de yayılmaya ve yerleşmeye başladıkça insanların rağbeti arttı. Önceleri insanlar bizden kaçarlardı, uzak durmaya çalışırlardı. Ama şimdi Elhamdulillah dinliyorlar ve anlıyorlar. Bunun gibi hususları göz önüne getirdiğimizde 70'li yıllara nazaran bugünkü durumu çok farklı görüyorum. Bugün Elhamdulillah Hilafete çok yoğun bir rağbet ortaya çıkmıştır.

**Soru 3:** *Son olarak, Hilafet Müslümanlar için ne ifade etmeli. Bu konuda neler söylemek istersiniz?*

**Cevap:** Hilafet lüks bir istek değildir. Dünya ve Ahiret saadeti için müslümanın en elzem meselesidir. Allah'ın emri ve Rasulü [Sallallahu Aleyhi ve Alâ Âlihi ve Sellem]'in müjdesidir. Muhakkak ki Allah, amellerimizden hesap soracaktır. Bunun için İslam'ın hâkim kılınması ve ahkâmının tatbik edilmesi lâzım. Müslüman için Hilafetsiz bir hayat düşünülemez. Hiçbir nizam veya yaşam tarzı buna alternatif olamaz. Hilâfet, farzların tâcıdır. İslam'ın hükümleri ve hadleri, adâlet ve ihsan, güven ve güvenlik, huzur ve istikrar, rahmet ve hidâyet ancak Hilâfet ile kâim olur. Bunun ötesi hevâdır, hevestir, delâlettir, hatta kimi zaman huyânettir.

Geçmişte Sömürgeci Kâfirler, yerli uşakları eliyle Hilafeti kaldırırken, sinsî planlarla ve Müslümanları kandırarak bu emellerine ulaştılar. Hatta *"Hilafet kalkmayacak, Cumhuriyet ile mündemiç kalacaktır"* dediler. Sonra alelacele Hilafeti kaldırdılar! Halifeyi ve ailesini apar topar sürgün ettiler. Bundan sonra bütün şer'i uygulamaları hayattan kaldırarak, Batılı hayat anlayışına dayanan uygulamalar ve kanunlar koydular. Öyle bir hale geldi ki Türkiye'de Kur'an öğrenmek yasaklandı. Ezan Türkçeye çevrildi. Hatta Mescitler hayvan ahırlarına çevrildi. Tüm bu yaptıklarıyla onların İslam'a karşı içlerinde ne kadar büyük bir kin ve nefret beslediklerini ifşa ettiler. Hilafeti kaldırdıktan sonra, gerçek yüzlerini böylece açığa vurdular. Hilafet kaldırıldıktan sonra Türkiye'de beş yüz bin Müslüman katledildi. Bunların

büyük çoğunluğu âlim ve İslam'ın künhüne vakıf, Laikliğin ve Cumhuriyetin küfür olduğunu bilen Müslümanlardı. Bundan sonra Türkiye Cumhuriyeti'nin, İslam'a ve Müslümanlara yönelik zulümleri, aşağılamaları ve entrikaları hep devam etti ve halen etmektedir. Oysa bunların Laik - Demokratik nizamları, eksik, aciz ve sınırlı olan insan aklından "Batılı Kâfir aklından" başka bir dayanağı yoktur. Kula kulluk vardır. Zulüm ve aldatma vardır. Bu laik demokratik rejim Ümmetimize hiçbir zaman mutluluk vermemiştir ve vermeyecektir. Hiçbir sorunlarını çözmemiştir ve çözmeyecektir.

Muhlis ve yiğit dâvâ taşıyıcılarına sesleniyorum ve diyorum ki: Sabredin ve sebat edin! Muhakkak ki Allah sabredenler ile beraberdir. Cesur ve seçkin amellerinizi sürdürün, gecenizi gündüzüne katın. Hiç üzülmeyiniz, muhakkak ki Allah bizimle beraberdir. Anlayış, kavrayış ve uyanıklıkta zirveyi yakalayın. Zâlimlere ve zulümlerine aldırmayın. Muhakkak ki Allah onları, gözlerin yerinden fırlayacağı bir güne ertelemektedir. Filistin'i, Irak'ı, Afganistan'ı, Çeçenistan'ı, Keşmir'i ve işgâl, istila ve zulüm altındaki annelerimizi, babalarımızı, kardeşlerimizi, bacılarımızı, çocuklarımızı hatırlayın. Allah'ın vaadi şüphesiz haktır ve Rasulü [Sallallahu Aleyhi ve Alâ Âlihi ve Sellem]'in müjdesi şüphesiz sâdıktır. Eğer siz Allah'ın dinine nusret verirseniz, şüphesiz Allah da hem bu dünyada hem de Ahirette size nusret verecektir. Ve dikkat edin, Allah'ın nusreti şüphesiz çok yakındır. Ve işte o gün mü'minler de Allah'ın nusreti ile ferahlayacaklardır.